

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ**

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
28 січня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Володимир Рибак: «Потрібно боротися за кожне робоче місце» *"Голос України"*3

Програма соціальних реформ Президента України В.Януковича охоплює два десятки напрямів, які потрібно змінити, і парламент зробить усе необхідне для законодавчого забезпечення цієї програми. Про це заявив під час перебування в Донецьку Голова Верховної Ради України В.Рибак. Це була його перша поїздка до регіонів у статусі керівника парламенту.

Крым не хочет быть офшорной зоной *"Известия в Украине"*4

Вскоре полномочия полуострова могут расширить. Верховный Совет готовится передать на рассмотрение Конституционной ассамблеи документ, над которым трудится созданная по поручению А.Могилева рабочая группа. Но самым главным изменением, которое сейчас обсуждают в Крыму, является возможность создания из полуострова офшорной зоны.

Чому не їде державна машина? Інна Ведернікова? *«Дзеркало тижня. Україна»*5

Спочатку Президент урочисто поховав регіони, придушивши мізерним бюджетом і такими самими повноваженнями. Потім, після тривалої імітації підготовки адміністративно-територіальної реформи, правильно настроїв руку Чечетова в момент голосування за закон про добровільне об'єднання громад. Ну, а потім Віктор Федорович традиційно виступив на черговій Раді регіонів із ініціативою...

Союзные отношения *Олег Гавриш, "КоммерсантЪ" (Украина)*9

На состоявшейся в пятницу украинской ланч-конференции в Давосе чиновники и предприниматели обсудили перспективы геополитического выбора Украины. Бизнес устал от неопределенности и ожидает от правительства быстрого решения внешнеполитических проблем и давно заявленных реформ в ключевых отраслях экономики.

Довибори до парламенту: опозиціонери вже агітують, влада шукає кандидатів *Журнал "Український тиждень"*11

Події останньої сесії Верховної ради, коли Партії регіонів разом з комуністами подеколи бракувало буквально трьох-чотирьох голосів для ухвалення потрібного рішення, за умов відмови від тотального кнопкодавства, засвідчили, що додаткові мандати для ПР стануть аж ніяк не зайвими.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

**Мэр Донецка просит Рыбака инициировать закон об ответственности
Госказначейства за блокирование платежей** *Остров*15

Об этом он заявил в ходе общения с Председателем Верховной Рады Украины В.Рыбаком. «В течение последних лет существует проблема своевременного проведения платежей местного

бюджета органами госказначейства. Сегодня у нас нет никаких правил игры по этому вопросу. Просто идет давление сверху».

Борис Тарасюк: «Закордон нам НЕ допоможе» *Українська правда*.....15

Останніми днями ситуація навколо жорстокого і нелюдського поводження з Ю.Тимошенко, нових звинувачень і переслідувань її адвокатів та членів опозиції, рукоприкладства щодо жінок-депутатів у Харківській лікарні Укрзалізниці тощо набула нових цинічних рис, здатних поставити під загрозу її життя. Проте, при всій своїй серйозності, ця проблема не є лише поодиноким злочином нинішньої влади.

Регионалы восстали против Семьи *From-UA*16

В прошлую пятницу на совещании в Кабинете министров народный депутат Н.Шуфрич обвинил Министра энергетики и угольной промышленности Э.Ставицкого в незаконном приостановлении лицензии нефтегазовой компании «Нефтегаздобыча» и вымогательстве 30% доли предприятия за дальнейшее восстановление ее действия.

БЛОГИ

Андрій Пишний: «Затягуючи скликання позачергової сесії ВР, спікер грубо порушує Конституцію України» *pravda.com.ua*.....17

У відповідь на звернення опозиції спікер озвучив одна за одною дві абсурдні причини, що на його думку унеможливають проведення такої сесії: таке скликання обійдеться державному бюджету у 3,5 млн гривень і що частина підписів депутатів може бути сфальсифікованою.

Ігор Мірошниченко: Москва + корупція = окупація! Чому здають український інформаційний простір та що з цим робити? *pravda.com.ua*.....18

Формально обмеживши впливи суспільства та політиків на Національну раду з питань телебачення та радіомовлення ми народили неймовірного корупційного монстра, рішення якого дуже часто є тенденційними, непрозорими та геть не відповідають національним інтересам України.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Україна за тиждень: цього тижня було підписано угоду з корпорацією "Shell" про розробку родовищ сланцевого газу *УТ-1, Підсумки тижня*.....20

Реформи та модернізація – головне для української економіки *УТ-1, Підсумки дня*21

Голова Верховної Ради Володимир Рибак проти нових пропозицій скликати позачергову сесію *1+1, ТСН*.....21

Модернізація виробництва та створення нових вітчизняних підприємств, які поборють засилля імпорту *ICTV, Факти*.....21

Рибак попросив не порпатися у його кишенях *5 канал, Час новин*.....22

Спікер Владимир Рыбак пообещал, что проведет внеочередную сессию 31 января, если в течение сегодняшнего дня соберут 150 подписей депутатов *ТРК Украина События*22

Позачергову сесію Ради спускають на гальма *ТВі, Сьогодні*22

Не поставив підпис через фальсифікації *Телеканал новин «24»*23

Модернізація існуючих та створення нових підприємств – пріоритет роботи нового парламенту, - заявив спікер Верховної Ради Володимир Рибак *Перший діловий, Новини*.....23

Лутковська ще раз відвідає Тимошенко, якщо побачить для цього привід *5 канал, Час новин*24

Друковані видання

Володимир Рибак: «Потрібно боротися за кожне робоче місце» *"Голос України"*

Програма соціальних реформ Президента України Віктора Януковича охоплює два десятки напрямів, які потрібно змінити, і парламент зробить усе необхідне для законодавчого забезпечення цієї програми. Про це заявив під час перебування в Донецьку Голова Верховної Ради України Володимир Рибак. Це була його перша поїздка до регіонів у статусі керівника парламенту.

«Я хочу відвідати всі регіони і зосередити увагу на контролі виконання законів, які прийняті. Хочу провести зустрічі з депутатами всіх рівнів і ще раз запросити їх до співробітництва», — сказав голова.

У Донбаській національній академії будівництва й архітектури керівник парламенту виступив перед членами вченої ради та студентами. «Зі стін цього навчального закладу вийшло дуже багато гідних будівельників, людей, здатних змінити зовнішній вигляд наших міст. Якщо взяти 70-ті, 80-ті, 90-ті роки — ми багато будували, але це було одноманітно. І якщо подивитися на останнє десятиріччя, в тому числі на нашу столицю п'ятимільйонного Донбасу, — вона перетворюється».

Володимир Рибак нагадав, що Президент України Віктор Янукович після обрання на посаду глави держави запропонував програму модернізації країни за багатьма напрямками.

«Так далі жити наші люди не можуть — отримуючи таку зарплату, таку пенсію, таку стипендію. Потрібно змінювати ситуацію. І Президент запропонував програму, взяв на себе додаткові повноваження виконавчої влади».

«Сьогодні є уряд, який виконує програму Президента. Є парламент новий. Але я як Голова Верховної Ради зобов'язаний ставитися до кожного депутата однаково, адже його люди обрали. Парламент зробить сьогодні все необхідне, щоб забезпечити законодавчу базу для тієї програми, яка намічена в країні, забезпечити уряд необхідними законами. Вперше за двадцять років три гілки влади не гризуться між собою. Всі три гілки йдуть в одному напрямку і нестимуть відповідальність перед людьми за ту роботу, яка проводиться. У виборців у 2015 році буде можливість оцінити роботу. Упевнений, що ті реформи, які здійснюватимуться в 2013—2015 роках, принесуть свої позитивні плоди. Але для цього потрібно, щоб уся влада в центрі і на місцях працювала злагоджено», — зазначив В. Рибак.

Голова парламенту прокоментував ситуацію з реформуванням у системі освіти. До Верховної Ради надійшли три законопроекти — від уряду, групи керівників навчальних закладів та від опозиції. «Різні цілі переслідують, але головне, щоб були створені умови для науки і викладання, для студентського самоврядування, для фінансування державних і приватних замовлень», — пояснив керівник Верховної Ради, закликавши взяти участь у публічному обговоренні законопроектів.

Питання номер один — створення нових робочих місць, нових підприємств, збереження наявних робочих місць в умовах кризи. І через зростання економіки потрібно вирішувати низку соціальних питань, підкреслив Володимир Рибак. Під час перебування на ПрАТ «Донецьксталь» — металургійний завод» Голова Верховної Ради України ознайомився із ходом реконструкції сталеплавильного виробництва. Замість виведених із експлуатації мартенівських печей споруджується дугова сталеплавильна піч, роботи із монтажу завершено на 70 відсотків.

Решту робіт можна завершити ударними темпами протягом восьми місяців, запевняють на підприємстві. Після переходу на сучасний спосіб отримання сталі викиди пилу скоротяться у 6,5 разу, окислів — у 10 разів.

Народний депутат України Олександр Риженов та голова наглядової ради «Донецьксталі» Юрій Філатов розповіли про створення нових виробництв — зокрема, з утилізації старих автомобілів, виробництва вантажних вагонів та гірничошахтного обладнання. Голова парламенту схвально оцінив такі зусилля. «Потрібно боротися за кожне робоче місце. Це питання номер один», — зазначив, спілкуючись із металургами, Володимир Рибак.

Голова Верховної Ради прокоментував звернення народних депутатів про скликання позачергової сесії. «Давайте законопроекти, і я згідно із законом призначу. А яке рішення ви приймете? А ми ніякого, кажуть, не приймемо, зате поговоримо. То говоріть за свої гроші! Щоб депутати приїхали державним коштом, поговорили і роз'їхалися? То за тиждень буде нова сесія».

За словами Володимира Рибак, позачергова сесія обійдеться у 3,5 мільйона гривень бюджетних коштів. Крім того, потребує перевірки інформація про несправжність підписів деяких депутатів. «Їдучи у відрядження, я сказав секретаріату: ви розберіться. Якщо підписи несправжні — я не підпишу розпорядження», — пояснив свою позицію глава парламенту.

Цього ж дня керівник Верховної Ради України провів зустріч із представниками органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади Донецької області.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=278826>

Крым не хочет быть офшорной зоной *"Известия в Украине"*

Вскоре полномочия полуострова могут расширить. Верховный Совет готовится передать на рассмотрение Конституционной ассамблеи документ, над которым трудится созданная по поручению Анатолия Могилева рабочая группа.

В основном, предложенные изменения касаются расширения экономических полномочий Крыма. Власти полуострова хотят получить право самостоятельной законодательной инициативы. Это нужно для того, чтобы Верховный Совет мог сам разрабатывать и утверждать инвестиционные проекты, а также выделять деньги на их реализацию. Также власти полуострова планируют на высшем законодательном уровне решить давно наболевший вопрос о собственности на землю, чтобы в будущем избежать повторения случаев самозахватов.

Но самым главным изменением, которое сейчас активно обсуждают в Крыму, является возможность создания из полуострова офшорной зоны.

Власти автономии не разделяют авантюристические заявления некоторых политиков о планах по превращению Крыма в некое подобие офшорной зоны. В крымском сообществе эта идея воспринимается не иначе как популистская и не пользуется поддержкой крымчан. Этому в немалой степени способствует гражданское самосознание и крымский патриотизм жителей автономии.

«Мы понимаем, что, так сказать, «сверху» патриотизм не прививается. Поэтому власти автономии нацелены на то, чтобы поддержать патриотические чувства самих крымчан, создать условия для дальнейшего развития и укрепления этих благородных чувств. Тем более что у нашего патриотизма есть своя основа. 22 года назад на первом референдуме на постсоветском пространстве подавляющее большинство крымчан, проявив твердость и волю, высказались за воссоздание автономной республики. В результате Крым избежал многих потрясений и катаклизмов, которые были свойственны в те годы многим постсоветским регионам. Крымчане, как и все жители нашего государства, стремятся к политической и экономической стабильности, и я вместе с ними убежден в том, что экономически развитый и политически стабильный Крым является залогом успешного продвижения всей Украины по пути реформ», -

заявил председатель Верховного Совета Автономной Республики Крым Владимир Константинов.

В то же время Анатолий Могилев также не поддерживает идею создания в АРК офшора.

«Универсального рецепта возрождения экономического потенциала, курортного и сельскохозяйственного комплексов Крыма не существует. Это путь долгих и системных преобразований – шаг за шагом, реформа за реформой. У нас есть концепция развития, которую мы поэтапно реализует рабочая группа. А идеи превращения Крыма в офшор – маниловщина чистой воды. Подобные высказывания являются банальным популизмом. Политики должны понимать, что громкие заявления не имеют никакого отношения к реальному повышению благосостояния жителей полуострова и развитию Крыма», - сказал Могилев.

<http://www.izvestia.com.ua/ru/article/49054>

Чому не їде державна машина?

Інна Ведернікова? «Дзеркало тижня. Україна»

Усі два роки, доки Чечетов стабільно голосував на дорозі (пропускаючи у ВР вал "реформаторських" законопроектів Банкової), президент України гнав на державній машині, як сьогодні з'ясувалося, у невідомому напрямку. Що сам кермовий публічно й визнав. Отже, економічні реформи провалено. Чинників звинуватили в саботажі. Прем'єру дали випробувальний термін. Міністру юстиції Лавриновичу доручено налагодити двигун і ходову частину авто, кермо якого по-зрадницькому заклинило. Ну не кру-у-у-тять-ся!!!!

Доки Банкова панічно шукає крайніх, а Кабмін "бере під козирок", особливо тонкі відчуття (судячи з експертних оцінок, розміщених на парламентському сайті) переживають службовці ключових підрозділів апарату третьої ланки державної влади — Верховної Ради. Розгрібаючи законодавчі завали адміністративної реформи, інтелігентні й начитані спеціалісти нервово поправляють здіблені зачіски. Ну або почухують лисини. Адже адмінреформа, за задумом ідеологів Банкової, мала б оптимізувати державний апарат, стати першим етапом реформи державного управління та ключем до решти реформаторських новел влади, однак стала цвяхом у відомій кришці. То чому главу держави так занесло? Чому замість сучасного автомобіля з бортовим комп'ютером, де чітко закріплено функції забезпечення безпечного і безперебійного руху державної машини, ми опинилися в горбатому "Запорожці", за кермом якого сидить хоча й самовпевнений, але недисциплінований і невмілий водій-порушник.

Насправді сьогодні можна довго і бурхливо говорити про політичні процеси, які відбуваються в державі, можна звинувачувати Януковича у схильності до вибіркового правосуддя та в забезпеченні невпевненого, але стабільного дрейфу у бік Росії. Однак хіба ми не знали, що Янукович — не Ющенко? Він не обіцяв нам демократію та свободу. А якщо й обіцяв, то ми вже знали ціну словам... Зате — Янукович із "донецьких", які, згідно з поширеною думкою, "вміють працювати, а не базікати". Колективісти-промисловці, господарники-організатори, гравці злагодженої команди... І, слід визнати, багато хто розраховував саме на це вміння, на здатність налагодити роботу та забезпечити процес.

Надія на створення дійової системи державної влади без боротьби за повноваження, без чвар між президентом і прем'єром (від яких країна дуже втомилася за час правління Віктора Андрійовича) багатьох примирила і з силовим поверненням до старої Конституції, і з жорсткою централізацією влади в руках нового президента. Бульдозер, коток (а саме цими словами найчастіше характеризували політику команди Януковича) у такій справі міг знадобитися. На даному етапі. Для того, щоб навести порядок. Указ президента Януковича про адміністративну реформу (прийнятий у ніч на дев'яте грудня 2010 року) видавався багатообіцяючим. Ішлося про скорочення армії чиновників, про економію державних фінансів, про чіткий розподіл повноважень між органами державної влади та про багато іншого, що могло б виявитися корисним для країни.

Процесові зі старту забезпечили режим таємності, він так і залишився закритим і непрозорим. Згадую слова Олександра Лавриновича, який щиро здивувався, коли я попросила

показати офіційний документ, у якому було викладено концепцію адмінреформи. З науковим обґрунтуванням, метою, завданнями, термінами та результатами. "Я повинен бути самогубцем і дуже не бажати успіху реформі, щоб дати вам можливість його опублікувати, — заявив міністр-куратор у грудні 2011-го. — Якби його хтось бачив, то ми б не мали й того, що встигли зробити за цей рік. Люди просто отримали б можливість працювати на випередження. Ми ж, долаючи опір, переносячи терміни, коригуючи плани, все-таки здійснили прорив. На сьогодні, щонайменше, зроблено серйозний крок до оптимізації роботи Кабміну як колегіального органу. Із 36 членів уряду залишилося 17. Більш ніж на 50% скорочено обслуговуючий апарат Кабміну". Тоді — через рік після старту реформи — було заявлено також про створення стрункої, із чітко розмежованими повноваженнями підсистеми центральних органів влади (ЦОВ), яка включатиме служби, агентства, інспекції, незалежних регуляторів та органи зі спеціальним статусом. Тоді ж Лавринович, що побоювався саботажу чиновників і міністерств, заявив: адмінреформа тісно пов'язана з реформами місцевого самоврядування та адміністративно-територіальною і разом із ними становить глобальну горизонтальну реформу всієї системи державного управління.

У рамках адміністративної реформи передбачалося три етапи. Перший стосувався оптимізації центральних органів влади. Другий — регіональної організації територіальних органів державної влади. Третій — реорганізації повноважень органів місцевого самоврядування. Важливо уточнити, що на час нашої розмови з Лавриновичем у 2011 році Мін'юст активно готував законодавче забезпечення другого етапу реформи. "У територіальних органах виконавчої влади буде в середньому скорочено 24% працівників. Із 157 тис. 142 чоловік залишиться 134 тис. 389. Цифри не зі стелі. Експерти групи, яку я очолюю, детально вивчали всі посадові інструкції, дивилися на їх співвідношення з нормативними актами вищого рівня. Було й живе спілкування з людьми — у Вінницькій, Харківській та Львівській областях. До речі, багато чиновників визнають, що десятиліттями виконують абсолютно нікому не потрібну роботу. Виходячи з цього, був змодельований кожен територіальний орган влади в оптимальній чисельності та структурі. Визначено й ті, котрі мали бути взагалі ліквідовані. Вся конкретика міститиметься в указах президента і постановах уряду", — заявив тоді міністр.

Не знаю, чи то все-таки владі не вдалося зберегти таємницю й вороги реформи перемогли, чи то публічна тактика самої влади з її ж справжньою стратегією не збіглися, але сьогоднішні результати реформи державного управління, включно з першим і другим етапами адміністративної реформи, м'яко кажучи, насторожують. Як ви розумієте, про місцеве самоврядування та адміністративно-територіальний устрій тепер можна говорити або добре, або ніяк. Спочатку Президент урочисто поховав регіони, придушивши мізерним бюджетом і такими самими повноваженнями. Потім, після тривалої імітації підготовки адміністративно-територіальної реформи (руками наївних міністрів Яцуби та Близнюка), правильно настроїв руку Чечетова в момент голосування за закон про добровільне об'єднання громад. (Документ міг дати поштовх об'єднанню проблемних містечок і сіл навколо економічно розвинених центрів.) Ну, а потім Віктор Федорович традиційно виступив на черговій Раді регіонів із ініціативою "негайного перерозподілу коштів і повноважень між центром та регіонами (на користь останніх, природно), а також пошуку оптимальної моделі адміністративно-територіального устрою держави". Ну, новачки, можливо, після цього виступу гаранта й пішли перегортати Фрейда. Що ж до битих соратників президента, то вони чемно записали тези в блокнот.

На результатах адмінреформи варто зупинитися докладніше. Оскільки на кожному етапі цієї вибоїстої дороги (до речі, досить професійно оснащеної дорожніми знаками) наш водій порушив правила.

Перший етап: розворот заборонено

"Нам справді на старті цієї реформи вдалося значно зменшити чиновницький апарат. Але життя вносить свої корективи, і нічого страшного в цьому немає, — підтвердив правильний курс президентської реформи нинішній спікер ВР Володимир Рибак у своєму грудневому інтерв'ю DT.UA. — Україна весь період незалежності, як й інші колишні республіки СРСР, шукає свою ексклюзивну модель управління". Причому шукає практично навромацки,

збиваючи не тільки знаки, встановлені попередниками, а й свої власні. У результаті указу президента про адмінреформу-2010 апарат центральних органів виконавчої влади (включно з Кабміном та АП) був "оптимізований" дивним чином. Якщо до скорочення штатів кількість працівників апарату становила трохи більше 19 тис. чоловік, то сьогодні чиновників на дві з половиною тисячі більше!

Понад те, призначення старого-нового уряду Азарова збіглося з черговою реорганізацією Кабміну. З'явилися нові міністерства. Для чого? Що, виявлено якийсь новий об'єкт управління? Податки та збори, кажете? А як же податковий кодекс, у якому чітко вказано суб'єкт, що їх регулює, — Державна податкова адміністрація. А як же прийнятий і підписаний президентом закон про бюджет, де затверджено статтю для ДПАУ? Чи потім його перекинуть куди треба за рішенням ручного парламентського комітету?

Президент взагалі не має права одноосібно змінювати систему центральних органів влади. Тільки прем'єр, на підставі подання профільного міністра, може ініціювати перед президентом реорганізацію або ліквідацію міністерства (ст.5 закону про ЦОВВ). Якщо побачить у цьому об'єктивну необхідність. Президент же, розглянувши таку ініціативу, приймає рішення — у вигляді указу, скріпленого підписом прем'єра та міністра юстиції. Тобто закон абсолютно логічно розділяє процедуру формування персонального складу Кабміну (як індивідуальний акт) і процедуру реорганізації міністерств (нормативний акт). Виключаючи будь-яке ручне управління. Але Кабмін Азарова передбачливо відправили в штучну відставку. Щоб нікому було писати ці непотрібні подання? Тоді для кого, питається, самі закони приймали?

За схожим принципом формуються й інші органи центральної влади. Ось візьмімо хоча б Національне агентство з питань держслужби як ключовий орган у контексті адмінреформи та зразок "стрункої підсистеми ЦОВВ". Ми про нього в Лавриновича ще торік запитували: що за монстр такий вийшов, який об'єднав у собі функції агентства, інспекції, служби і т.ін., і т.п.? Міністр-куратор реформи сам був у шокі від такого "розподілу" повноважень. Але відповідальність за його створення з себе зняв, апелювавши до "різних інтересів і течій при владі". В такій ситуації главі агентства пану Толкованову залишається лише поспівчувати: розривається, видно, людина між інтересами та течіями. Навіть інтерв'ю не дає. Хоча ці ж "принципи" лягли і в основу створення численних (зокрема й спеціальних) органів центральної влади, які сьогодні конкурують із міністрами-кураторами, підпорядковуючись людям із найближчого оточення президента чи прем'єра (візьміть хоча б Державну службу України з лікарських препаратів). Така ось реформа.

І як тоді розуміти указ гаранта Конституції від 9 грудня, який, за словами ідеологів реформи, ще 2010-го вибудував оптимальну систему центральних органів влади? Розворот же заборонено! Однак коли йдеться про формування системи самодержавної влади, яка спирається на особисті, а не на державні інтереси, очевидно, знаки не беруться до уваги. Що вже казати про якусь там конституційну логіку! Про графіки щорічних послань президента, програм Кабміну, про синхронність бюджетного процесу! Взагалі, про чітку процедуру, яка б дозволяла злагоджено функціонувати конституційному і стабільному адміністративному державному механізмові.

Однак протиборство реформаторів із Конституцією, законами та здоровим глуздом ще яскравіше позначилося на наступному відтинку шляху адміністративної реформи. Отже...

Другий етап: глухий кут

Цікаво, що офіційним застрільником процесу став зовсім не Мін'юст. Який колись, вустами Лавриновича, заявив про глобальне скорочення чиновників у регіонах і розробку нової системи діяльності ТО (територіальних органів виконавчої влади) на другому етапі. Формальним ініціатором виявився народний депутат Юрій Мірошніченко. Він же — представник президента у ВР. Масштабна людина: запропонований ним пакет із семи законопроектів (№10218–24, по 300 (!) сторінок кожен) вносив зміни у більш ніж 400 (!) чинних законів і стосувався організації діяльності всіх територіальних органів міністерств та відомств. Влада, з одного боку, майже до упору підкрутила гайки централізації (тобто Фрейда зі столу не

прибираємо). З другого — виявила дивовижну некомпетентність, яка, по суті, призвела до колапсу законодавчої системи.

Аргументуємо. По суті, з подачі Мірошниченка (точніше — Банкової), запропоновано віддати систему територіальних органів у ручне управління президенту. Тобто хоче гарант — реорганізує обласну інспекцію, скажімо, рибнагляду, а ось екологічну службу — взагалі ліквідує. У будь-якому регіоні. Указом. Однак такий підхід суперечить Конституції (ст.19) і закону про Кабмін, де чорним по білому написано, що органи державної влади, місцевого самоврядування... мають діяти на підставі, у рамках і способом, визначеними Конституцією України та законами. А про укази президента там нічого не написано. Точніше, написано, що президент видає їх на основі Конституції і законів. Крапка.

Йдеться про ключову конституційну норму, яка утверджує непорушність правового порядку в Україні. Так заведено в будь-якій нормальній державі.

Позбавляючи ТО статусу юридичної особи (нібито хороший привід провести скорочення) і тим самим передаючи відповідальність за видачу будь-якого папірця в центр, ініціатори нововведень ставлять жирний хрест на всій ідеології адміністративної реформи. За логікою, основна мета будь-якої нормальної держави — надання населенню якісних і доступних адміністративних послуг. Можливості ведення бізнесу, придбання квартири, одержання пільг, освіти, медичної допомоги. Абсолютно очевидно, що чим ближче ця послуга до населення, тим вона доступніша і якісніша. Тобто якщо я живу в Красноармійську, то там же й маю не тільки в школу дитину водити, а й швидко отримати на руки будь-яку довідку. У принципі, для цього й існує держава з її центральними та територіальними органами виконавчої влади. Збалансований розподіл повноважень дозволив би здійснити які завгодно реформи і сотворити диво державного управління в нашій дикій країні. Банкова з парламентом сотворили диво іншої якості.

"Пакет Мірошниченка" був поданий у парламент у березні 2012-го. У квітні силами ПР прийнятий у першому читанні та відправлений на доопрацювання. Шість місяців бовтався в комітетах. Громадськість галасливо обурювалася. У відкритому доступі — маса публічних заяв різних громадських організацій.

Тепер найцікавіше. Доки депутати "працювали" над багатотомним "пакетом Мірошниченка", у парламент надходили й приймалися (!) закони схожого змісту, внесені іншими суб'єктами законодавчої ініціативи, у тому числі Кабміном і президентом. Внаслідок чого вносилися зміни в назви, структуру та повноваження тих-таки територіальних органів!

Увесь цей час спеціалісти управлінь ВР мусили вносити технічні виправлення "у пакет Мірошниченка", щоб уникнути прийняття перехресних змін. Про можливу законодавчу кризу було відомо Мін'юсту. Втім, він паралельно ініціював закон про спрощення процедури реєстрації земельних ділянок, де офіційно були закріплені територіальні органи Мін'юсту. До речі, в "пакеті Мірошниченка" також закріплюється право Мін'юсту зберігати ТО. Що, на думку багатьох експертів, виводить територіальні органи Мін'юсту зі сфери впливу указів президента і свідчить про використання подвійних стандартів.

У жовтні 2012-го пакет внесли в зал. Голова комітету з питань екології Анатолій Семинога виступив із пропозицією відхилити законопроект. Мартинюк звинуватив Раду та міністрів у саботажі й заявив, "якщо комітети не визначили позицію до другого читання і не подали порівняльних таблиць із виправленнями (а багато хто просто тягнув час, мабуть, сподіваючись на здоровий глузд влади), то голосуємо в редакції першого читання". Із семи законів тільки у два (№10218 і №10219, що стосуються Мінекології та МВС) було внесено виправлення. Та й ті незначні. Решту прийняли в редакції першого читання! Президент, зрозуміло, закони підписав.

У результаті значну частину із 400 зачеплених законів фактично не можна застосувати. ТО в багатьох галузевих законах уже перейменовані або відсутні, окремі статті вилучено. У деяких випадках накласти норми з "пакета Мірошниченка" неможливо з технічних причин. Наділити сотку землі сьогодні не можна, — органу з відповідною назвою немає. Кораблю дозволити плавання не можна, — кодекс мореплавання заклинило.

І тут уже йдеться навіть не про антиконституційну ідеологію прийнятих новел. Влада не змогла організаційно забезпечити виконання свого ж технічного завдання! Нині Мін'юст в авральному порядку готує 300 сторінок нових змін. Які нібито мають відкоригувати ситуацію. А ВР продовжує паралельно приймати перехресні закони.

Панове пасажири, про які взагалі реформи нам розказують?! Якщо вони навіть не в змозі забезпечити собі інструмент для їх проведення. Агов, ви кермуєте без рук. Попереду — глухий кут!

Ми звернулися з запитаннями і до АП, і до Мін'юсту. Де концепція? Хто відповідає за її реалізацію? Покажіть документ. Чому президент підписав свідомо неконституційні закони? (Тексти інформаційних запитів — див.на сайті). АП делікатно перевела стрілки на Олександра Лавриновича (відповідь — див.на сайті). Той виявився у відпустці. Його заступник — на лікарняному. Керівник апарату відмовився давати хоч якісь відповіді.

А чому, власне? Тому що офіційної концепції реформи просто немає. Як не виявилось в реформи і єдиного центру. А мета звелася до банальної люстрації чиновників та просування своїх людей на потрібні посади.

Ситуація зафіксувала ще й глибоку кризу всієї системи влади. Проблеми — скрізь:

— в АП, де, як з'ясувалося, ніхто не контролював проведення адмінреформи;

— у Кабміні, який плодив паралельні законопроекти, не знаючи, що взагалі на білому світі робиться. Очевидно, для цього й потрібно було в рамках адмінреформи ліквідувати урядові комітети, де законопроекти проходили необхідний фільтр;

— у Мін'юсті, де виявилася не цілком зрозуміла подвійна гра: там відповідають за реформу, але не уповноважені відповідати за "інтереси та течії при владі".

— у Верховній Раді, яка остаточно перетворилася на некомпетентного підручного некомпетентних Президента і Кабміну.

Приїхали, що називається. Довезли "без шуму та пилу".

<http://gazeta.dt.ua/internal/chomu-ne-yide-derzhavna-mashina.html>

Союзные отношения

Олег Гавриш, "Коммерсантъ" (Украина)

В пятницу в Давосе в рамках Всемирного экономического форума Фонд Виктора Пинчука и международная инвестиционно-консалтинговая компания EastOne провели IX Украинскую ланч-конференцию "Украина: Восток или Запад — неверная дилемма?". Ее посетило более трех сотен участников, в основном предпринимателей.

Украинская власть на мероприятии была представлена вице-премьером Юрием Бойко и главой МИДа Леонидом Кожарой, которым оппонировали лидеры оппозиционных фракций Верховной Рады Виталий Кличко (УДАР) и Арсений Яценюк ("Батькивщина"), а также спецпредставитель Европарламента по делу Юлии Тимошенко Александр Квасневский. Союзниками украинских чиновников выступили декан факультета свободных искусств и наук Санкт-Петербургского государственного университета Алексей Кудрин и глава Сбербанка России Герман Греф.

"На сегодня есть заявления представителей Еврокомиссии о том, что членство Украины в зоне свободной торговли с Европой противоречит ее участию в Таможенном союзе. Мы также придерживаемся этой точки зрения. Но мы должны найти такой статус в ТС, чтобы это не мешало нам развивать экономику и не противоречило соглашениям с ЕС", — заявил Кожара.

///Ланч начался с объявления результатов интерактивного опроса гостей мероприятия. По его итогам оказалось, что 57% из них выступают за интеграцию с ЕС, 14% — за то, чтобы вместе с Европейским союзом сотрудничать с ТС, 10% — за то, чтобы вместе со странами ТС двигаться в Европу, 6% — исключительно за ТС и 13% — против интеграции куда-либо. Оглашение результатов опроса российские предприниматели и чиновники встретили угрюмым молчанием, тогда как представители оппозиции разразились аплодисментами.

Впрочем, Алексей Кудрин привел другие цифры, которые заставили понервничать как представителей украинской власти, так и бизнеса. Он напомнил: из-за того, что Украина не участвует в Таможенном союзе, в прошлом году у нее на 50% упала переработка нефти, и остановились два НПЗ; на 18% снизился транзит нефти и на 20% — газа. В IV квартале страна потеряла 28% экспорта автомобилей в Россию, а по итогам года экспорт автомобилей упал на 5%; сокращается экспорт нефтяных труб.

В целом экспорт всех товаров в Россию снизился на 6%. "Мы тоже стремимся к евроинтеграции. Не тратьте свое время, вступайте в Таможенный союз, и вы решите свои экономические проблемы, а в дальнейшем сможете интегрироваться в ЕС уже вместе с нами", — заявил Кудрин.

Аргументы российского экономиста, похоже, не очень убедили украинских политиков. "Конечно, если говорить о том, что выгодно уже сегодня утром, так это Таможенный союз. Но сегодня заканчивается ровно через 24 часа. А завтра начнется суровая реальность — новый виток требований от России. Лучше не жить одним днем, а стараться присоединиться к тому, что будет выгодно завтра и послезавтра, то есть к ЕС", — заявил Арсений Яценюк.

Предприниматели были более сдержанны в заявлениях. Генеральный директор VS Energy Михаил Спектор отметил, что без решения внешнеэкономических разногласий с Россией уже до конца этого года ситуация значительно ухудшится. "Украине не справиться с кризисом без теснейшего сотрудничества с Россией и Таможенным союзом. А найти форму этой кооперации — дело политиков", — заявил предприниматель Виктор Пинчук. Генеральный директор "Смарт-холдинга" Алексей Пертин считает, что поскольку у Украины сегодня максимальный товароборот с Россией, нам не стоит противопоставлять себя Таможенному союзу. "Украина должна заботиться о благосостоянии своих граждан, и потому просто не должен ставиться выбор в плоскости "или-или"", — сказал он.

Необходимость решения внешнеэкономических проблем в отношениях с Россией особенно актуальна с учетом того, что пока конкретных путей выхода из кризиса определить так и не удалось, отмечает председатель правления АО "Сбербанк России" Игорь Юшко. "Форум показал, что мировую экономику будет лихорадить, а значит, Украины как страны, весьма зависимой от экспорта, это коснется в гораздо большей степени, чем любого европейского государства, — говорит гендиректор ИК Concorde Capital Игорь Мазепа. — Мы должны восстановить отношения с покупателями продукции и наконец-то начать системные реформы, которые правительство откладывает уже третий год".

Генеральный директор инвестиционно-консалтинговой группы EastOne Кирилл Рубинский отмечает, что бизнес ждет от власти программы экономических реформ, которая должна быть прорыночной, защищать частную собственность и инвесторов. "Пока же страна находится в хвосте у государств региона, которые уже провели преобразования", — говорит господин Рубинский. Генеральный директор ДТЭК Максим Тимченко отметил, что для бизнеса как никогда важны определенность и понятные правила игры. "И мы снова возвращаемся к вопросу о реформе энергосектора. Сегодня главное, что требуется от правительства, — это создание понятных условий работы. Прежде чем инвестировать, мы должны понимать, как будет формироваться тариф, насколько справедливые правила установлены, какими будут отношения между производителем и покупателем электроэнергии", — заявил Тимченко.

За прошедшие несколько лет Украина не продвинулась ни в интеграционных процессах, ни в изменениях условий работы бизнеса, констатирует Игорь Юшко. "Из года в год украинские власти повторяют одну и ту же ошибку — они думают, что без масштабных изменений как-то удастся удержать ситуацию под контролем. Только на этот раз запас прочности в экономике исчерпан, и времени на раздумья не осталось", — говорит Мазепа.

<http://www.kommersant.ua/doc/2114693>

Довибори до парламенту: опозиціонери вже агітують, влада шукає кандидатів *Журнал "Український тиждень"*

Майбутні вибори у п'яти проблемних мажоритарних округах та ще одному, який залишився без свого депутата, будуть для влади «битвою за більшість» в парламенті

Події останньої сесії Верховної ради, коли Партії регіонів разом з комуністами подеколи бракувало буквально трьох-чотирьох голосів для ухвалення потрібного рішення, за умов відмови від тотального кнопкодавства, засвідчили, що додаткові мандати для ПР стануть аж ніяк не зайвими.

Але отримати їх буде не так просто. По-перше, оскільки вибори будуть проводитися не у 225, а лише у шести округах, їм гарантована дуже прискіплива увага з боку ЗМІ та громадськості і вчиняти незаконні дії «під шумок» у них вже не вдасться. По-друге, провладні кандидати, які змогли «звести внічию» перегони на проблемних округах, позбавивши опозиціонерів перемоги, тим самим завдали суттєвої шкоди власному іміджу і відштовхнули від себе громадську думку.

Перед регіоналами є два шляхи розв'язання цієї проблеми: або йти «по безпределу», тим самим погіршивши і без того непрості стосунки з Заходом, або намагатися виставити таких кандидатів, для перемоги яких не потрібно буде залучати суди, братків і «Беркут». Очевидно, влада схиляється до другого варіанту – адже досі на всіх округах, за винятком одного (подробіці – нижче за текстом) вони не «засвітили» свої кандидатів, отже, підбір найбільш вдали кандидатур триває.

Натомість опозиційні висуванці на виборах 28 жовтня, з якими поспілкувався Тиждень.ua, підтвердили слова своїх лідерів про те, що саме вони підуть і на перевибори під спільними опозиційними знаменами – тож помірну активність на своїх округах провадять вже зараз.

94 округ, Київська область, центр – м. Обухів

Округ з центром в Обухові виявився єдиним з цілої низки «гарячих точок» Київщини, де результати виборів так і не вдалося встановити. Місцева магнатка Тетяна Засуха, користуючись повнотою адміністративного ресурсу, змогла відібрати перемогу у опозиціонера Віктора Романюка, добившись неврахування понад 30 тисяч голосів виборців. Після гарячих боїв в судах та окружкомі у жовтні-листопаді, зараз на окрузі настало відносно затишшя. Певну активність зберігає лише опозиціонер Романюк – але й він, за власними ж словами, планує почати кампанію на повну силу вже після оголошення дати виборів («За оптимістичними оцінками – це буде квітень-травень, за песимістичними – десь на осінь цього року», - розповів він Тиждень.ua). У тому, що саме він буде єдиним узгодженим кандидатом від опозиції на перевиборах, коли б їх не призначили, Романюк сумнівів не має.

Віктор Романюк серед усіх опозиціонерів, які досі відстоюють вкрадену на виборах 28 жовтня перемогу, зміг просунути найбільш далеко – нещодавно його справу вже взяв до розгляду Європейський суд з прав людини

З його потенційною головною конкуренткою – тією ж Тетяною Засухою, невизначеності значно більше. «За інформацією з її оточення, Засуха ще сама не вирішила, чи варто їй йти на вибори: один день вона каже одне, наступного дня - інше», - пояснив Романюк. Сама ж Засуха в коментарях пресі також уникає прямих відповідей.

Не виключено, що скомпрометовану Засуху партія влади вирішить замінити іншим кандидатом – зокрема, за чутками, спробувати свої сили тут може губернатор Київщини Анатолій Присяжнюк. В ЗМІ в якості потенційного кандидата згадували Олександра Мостіпана, особистого друга вищезгаданого губернатора та бізнесмена-аграрія, який програв вибори по сусідньому 98 округу самовисуванцю Сергію Міщенку. Але такий варіант мало ймовірний – адже на тих виборах Мостіпану не допоміг навіть тотальний адміністративно-силовий ресурс, а території 94 округу для нього є відносно «чужими». В якості курйозу можна згадати можливість висування тут кандидатом одіозного майора Миколи Мельниченка. Загалом

же, через відносну близькість до Києва цей округ може стати привабливим для цілої низки невдах, які спробують пробитися в парламент з другої спроби.

Зазначимо, що Віктор Романюк серед усіх опозиціонерів, які досі відстоюють вкрадену на виборах 28 жовтня перемогу, зміг просунути найбільш далеко – нещодавно його справу вже взяв до розгляду Європейський суд з прав людини. Очевидно, це дає йому зайві гарантії щодо консолідованої підтримки своєї кандидатури з боку опозиції – висунення когось іншого на фоні розгляду скарги Романюка в Страсбурзі виглядало б вкрай недоречним.

132 округ, Миколаївська область, центр – м. Первомайськ

Цей округ, напевно, став ареною найжорстокіших боїв на минулих виборах – «підрахунок» голосів тут супроводжувався численними бійками громадян з «Беркутом», вибитими шибками, розбитими головами та зламаними руками. Зрештою, двобій опозиційного бізнесмена Аркадія Корнацького та регіонала Віталія Травянка не виявив переможця.

Опозиція відпрацьовує і варіант «Б», на випадок, якщо Корнацького з тих чи інших причин не допустять до виборів (зараз бізнесмен разом з родиною знаходиться за кордоном через тиск з боку органів влади та силових структур). Так, «запасним» кандидатом від опозиції може стати бютівець Михайло Соколов, який «пролетів» повз парламент, отримавши непрохідне 118 місце в списку.

Корнацький має стати кандидатом від опозиційних сил і на майбутніх виборах, підтвердив Тиждень.ua голова миколаївської обласної «Батьківщини», нардеп Роман Забзалюк. Водночас, за словами наших джерел, опозиція відпрацьовує і варіант «Б», на випадок, якщо Корнацького з тих чи інших причин не допустять до виборів (зараз бізнесмен разом з родиною знаходиться за кордоном через тиск з боку органів влади та силових структур). Так, «запасним» кандидатом від опозиції може стати бютівець Михайло Соколов, який «пролетів» повз парламент, отримавши непрохідне 118 місце в списку. Зараз Соколов вже потроху «світиться» на окрузі, зокрема привітавши місцевих жителів з новорічними святами. Також Соколов захищає головного бухгалтера підприємства «Агрофірма Корнацьких» Людмилу Нікітину, яка з літа минулого року утримується за ґратами (опозиція прямо пов'язує це з тиском на самого бізнесмена, який, за даними ЗМІ, вчиняє безпосередньо Генеральний прокурор Віктор Пшонка).

А ось майбутній кандидат від влади на окрузі досі невідомий, навіть на рівні чуток, – за словами Романа Забзалюка, жоден регіонал не виявляє і публічної активності. Одне можна сказати точно – колишній конкурент Корнацького Віталій Травянка, задля депутатства якого округ перетворили на поле бойових дій, балотуватися не буде – невдовзі після виборів його було звільнено з посади заступника голови ОДА, і він цілковито зник з інформпростору.

194 округ, Черкаська область, м. Черкаси

Цей округ від початку не належав до числа проблемних – опозиціонер Микола Булатецький впевнено, із розривом у понад 12 тисяч голосів, перемагав ставленицю Дмитра Фірташа (та, за чутками, двоюрідну сестру його компаньйона Валерія Хорошковського) Валентину Жуковську. Але через кілька днів після голосування ситуація змінилася – і округ було долучено до решти чотирьох, по яких не вдалося встановити результати – хоча причини такого рішення, за словами Булатецького, йому та його соратникам ніхто не пояснив і досі. Опозиціонер ще продовжує боротьбу за вкрадену перемогу як на місцевому рівні (створивши «Революційний комітет захисту голосів виборців»), так і на глобальному, плануючи добитися правди в Європейському суді з прав людини. До речі, останні вибори – вже треті для Булатецького, на яких він здобуває фактичну перемогу, але кожного разу з різних обставин залишається без депутатського мандату.

Активність Булатецького та його звинувачення на адресу черкаських і київських соратників у недостатній рішучості та радикалізмі (як публічні, так і неопублічні) призвели до появи чуток про можливість його заміни на перевиборах на іншого висуванця від опозиції; в ЗМІ називалися імена Юрія Гримчака та Володимира Філенка, які опинилися за межами цього парламенту. Втім, сам Булатецький у розмові з Тиждень.ua такий варіант відкинув, запевнивши, що піде на вибори в будь-якому разі, а можливе висунення опозицією когось іншого назвав «великою помилкою».

Останні вибори – вже треті для Булатецького, на яких він здобуває фактичну перемогу, але кожного разу з різних обставин залишається без депутатського манда

Окрім Булатецького, активність на окрузі виявляє і його стара-нова конкурентка Жуковська. На відміну від інших округів, тут питання з кандидатом від влади вже, фактично, вирішено: Жуковська відкриває нові громадські приймальні, «світиться» на масових заходах, вітає черкашан зі святами. За інформацією Тиждень.ua, перемогу Жуковської кують і в кулуарах – так нещодавно вона начебто мала зустріч з місцевими комуністами і домовлялась про підтримку своєї кандидатури.

197 округ, Черкаська область, центр – м. Канів

На сусідньому 197 окрузі ситуація від початку була іншою – цей округ вибився в «лідери» за повільністю підрахунку голосів. Коли по Україні було вже повністю пораховано кілька десятків округів, у 197 окрузі ледве порахували 1%. Причина очевидна – земельний магнат і провладний самовисуванець Богдан Губський, який будував кампанію на масовій передвиборчій «благодійності» ніяк не сподівався програти опозиціонеру Леоніду Даценку, в якого фінансовий ресурс був майже відсутнім. Самовпевненість Губського підтверджували і його колеги з партії влади – як розповідали вони, незадовго до виборів вони вмовляли Губського виділити на «благодійність» ще трохи коштів – але той запевнив, що «все й так схоплено».

Тепер «скупому» Губському доведеться платити двічі – бо він вже заявив, що має намір балотуватися і на перевиборах. Однак ситуація для нього погіршилась – за непідтвердженою інформацією, влада вирішила зробити ставку на іншого кандидата, прізвище якого залишається поки невідомим.

Тепер «скупому» Губському доведеться платити двічі – бо він вже заявив, що має намір балотуватися і на перевиборах. Однак ситуація для нього погіршилась – за непідтвердженою інформацією, влада вирішила зробити ставку на іншого кандидата, прізвище якого залишається поки невідомим

За словами кандидата по 194 округу Миколи Булатецького, який складає з місцевим опозиціонером Даценком, фактично, єдину команду, потенційний «третій кандидат» точно не буде місцевим. «У нас в області немає провладних фігур, які мають якийсь авторитет серед людей. Тому якщо хтось і з'явиться, то це буде «чужинець» з великим мішком грошей, адже теоретично влада може виграти тут перевибори лише за рахунок тотального підкупу», – розповів Тиждень.ua Булатецький.

Наразі якусь активність на окрузі виявляє лише сам Даценко, котрий є безальтернативним кандидатом на перевибори від опозиції.

Загалом, ситуація по обох черкаських округах багато в чому залежатиме від того, чи залишиться на своїй посаді чинний губернатор області Сергій Тулуб, невдоволення яким з боку керівництва зріло вже давно, а після невдало проведених ним виборів лише посилилось.

223 округ, Шевченківський район Києва

Левченко проводить зустрічі з виборцями, бореться проти незаконних забудов тощо. Пилипишин натомість на публіці не з'являється, віддаючи перевагу дистанційним методам агітації, зокрема роздачі привітань та «подарунків» виборцям

Завдяки прямій трансляції з окружкому 223 округу, організованій кількома інтернет-ресурсами, вся країна дізналася про цей округ, де у боротьбі зійшлися экс-голова місцевої РДА Віктор Пилипишин та свободівець Юрій Левченко. «Серіал «Округ 223» так нічим і не завершився – після багатоденного протистояння ЦВК визнала, що результати встановити неможливо.

Зараз обидва опоненти і далі виявляють активність на окрузі – Левченко проводить зустрічі з виборцями, бореться проти незаконних забудов тощо. Пилипишин натомість на публіці не з'являється, віддаючи перевагу дистанційним методам агітації, зокрема роздачі привітань та «подарунків» виборцям.

Як розповів Левченко Тиждень.ua, його конкурент не гребує і «чорним піаром» - так, зокрема, невдовзі після Нового року по квартирах мешканців району почали ходити псевдосоціологи, які розпитували виборців, за кого вони голосували на парламентських виборах і додавали при цьому, що «нам Левченко за це платить 100 гривень за три години». «Вочевидь, такі дії мають подвійну мету, - каже Левченко, - по-перше, забруднити мій імідж, по-друге, з'ясувати, хто з виборців, яким Пилипишин роздавав пайки, за нього не проголосували». Свободівець підозрює, що списки пенсіонерів разом з технологіями їхньої «обробки» були передані Пилипишину членами команди Леоніда Черновецького. Втім, оскільки Пилипишин досі офіційно не оголосив про свій похід на перевибори, його активність свідчить про те, що він поки не визначився, але хотів би залишити собі поле для маневру.

У розмові з Тиждень.ua Левченко висловив впевненість в тому, що сам він буде узгодженим кандидатом від опозиції, але підкреслив, що «100%-ві гарантії в українській політиці може давати лише «Свобода». Хто, окрім Пилипишина, може бути його конкурентом, Левченко поки не знає, але припускає, що це має бути «постпомаранчевий» політик, який менше асоціюється з чинною владою». За чутками, одним з висуванців на окрузі може стати экс-міністр закордонних справ за часів Віктора Ющенка Володимир Огризко, який на виборах йшов у списку партії «Собор», котра добровільно знялася з перегонів.

«Навряд чи хтось з кандидатів, які намагатимуться грати на опозиційному полі, «засвітиться» до офіційного початку кампанії, бо тим самим він дасть нам більше часу роз'яснити виборцям, що до чого», - резюмував Левченко.

224 округ, Севастополь

Севастопольський округ суттєво відрізняється від усіх інших. По-перше, потреба у нових виборах тут виникла не через неможливість встановити результати (навпаки, у цьому окрузі найпершими по всій Україні підбили підсумки голосування), а через те, що переможець, регіонал Павло Лебедев, у грудні був призначений міністром оборони і мусить скласти мандат (це, до речі, зайве свідчення хаотичності кадрової політики влади). По-друге, на відміну від решти округів, висуванці від опозиції тут не мають жодних реальних шансів на перемогу.

Регіоналам навряд чи варто бути аж настільки самовпевненими. Конкуренцію їхньому висуванцю можуть скласти кандидати від традиційно популярних у Севастополі русофільських партій – КПУ або «Руського блоку»

До речі, сама заява Лебедева про складення повноважень досі не розглянута Верховною Радою, на відміну від заяв інших депутатів, які пішли працювати у виконавчу владу. «Заяву Лебедева розглянемо тоді, коли буде ясно, кого ми висунемо по цьому округу, - у неофіційній розмові сказав Тиждень.ua один з нардепів-регіоналів, - якби Вадік (Вадим Колесніченко, пройшов у Раду по сусідньому севастопольському округу – Ред.) йшов по списку, висунули б його, а так треба буде думати... Бо хто б від нас не пішов – це ж стовідсоткова перемога, всі це розуміють, тому й конкуренція така велика»

Однак регіоналам навряд чи варто бути аж настільки самовпевненими. Конкуренцію їхньому висуванцю можуть скласти кандидати від традиційно популярних у Севастополі русофільських партій – КПУ або «Руського блоку». Так, представник останнього, Дмитро Белік, на останніх виборах зайняв друге місце з пристойним результатом у майже 28%. Зараз він вже встиг заручитися публічною підтримкою з боку кримського олігарха Лева Миримського, котрий сам потрапив в Раду від партії «Союз» за одним з місцевих округів.

Можливо, регіонали тягнуть час, сподіваючись домовитися з Беліком, тому власних кандидатів поки не «світять» - тим більше, що в.о. голови Севастопольської міськдержадміністрації Сергій Савенков вже заявив журналістам, що на вибори не піде.

<http://tyzhden.ua/Politics/70722>

Мэр Донецка просит Рыбака инициировать закон об ответственности Госказначейства за блокирование платежей

Остров

За введение ответственности Государственной казначейской службы Украины за несвоевременное проведение или непроведение платежей и местных бюджетов при наличии средств на счетах местных бюджетов выступает Донецкий городской голова Александр Лукьянченко. Об этом он заявил в ходе общения с Председателем Верховной Рады Украины Владимиром Рыбаком.

«Есть вопросы, которые касаются не только города Донецка, но и всех органов местного самоуправления. В течение последних лет существует проблема своевременного проведения платежей местного бюджета органами госказначейства. Сегодня у нас нет никаких правил игры по этому вопросу. Просто идет давление сверху», - сказал Лукьянченко.

Донецкий градоначальник привел пример, что более 400 тысяч гривен материальной помощи людям, которые нуждаются в дорогостоящих операциях, сложном медикаментозном обеспечении, не выплачены за прошлый год.

«Если в 2010 году были непроплаты 12.7 миллионов, в 2011 – 13.7 миллионов, то в течение сентября, октября, ноября, декабря 2012 года не было оплачено 247 миллионов, а за январь 2013 года – 32 миллиона», - заявил Лукьянченко.

Мэр отметил, что в сутки для нормального функционирования Донецка необходимо проплачивать где-то 10-12 миллионов: «Я, к сожалению, не имею такой возможности»

«Учитывая вышеизложенное, я просил бы вас инициировать вопрос о внесении изменений в Бюджетный кодекс Украины об ответственности Государственной казначейской службы Украины за несвоевременное проведение или непроведение платежей и местных бюджетов при наличии средств на счетах местных бюджетов», - сказал он.

<http://www.ostro.org/general/economics/news/413744/>

Борис Тарасюк: «Закордон нам НЕ допоможе»

Українська правда

Останніми днями ситуація навколо жорстокого і нелюдського поводження з Юлією Тимошенко, нових звинувачень і переслідувань її адвокатів та членів опозиції, рукоприкладства щодо жінок-депутатів у Харківській лікарні Укрзалізниці тощо набула нових цинічних рис, здатних поставити під загрозу її життя. Проте, при всій серйозності, ця проблема не є лише поодиноким злочином нинішньої влади.

Наразі, провідні демократичні інституції світу тримають у полі пильної уваги ситуацію в Україні. Для цього є декілька суттєвих причин:

- по-перше, ескалація порушень прав людини, політичних переслідувань та нехтування демократичними принципами, котра не спала після парламентських виборів і має рано чи пізно вилитись у масові протестні акції;

- по-друге, постійна деградація ситуації з корупцією, умовами ведення бізнесу та економічною свободою, що є особливо значущим для інвесторів.

Очевидно, що парламентські вибори, які пройшли з численними порушеннями з боку нинішньої влади, лише загострили існуючі проблеми: перманентна політична криза поглибилась, соціально-економічна ситуація постійно погіршується.

Наведу декілька прикладів: ознайомившись з негативною динамікою ВВП за останні три квартали 2012 року та негативними прогнозами на четвертий квартал, можна прогнозувати, що незабаром Україна офіційно увійде у рецесію. Загальний результат року, який прогнозують

економісти, - від 0% до 0,5% зростання ВВП. При тому, що у бюджеті-2012 зростання ВВП закладалося на рівні 3,9%.

Кризова ситуація загострюється також і у декларованій "гордості" владної команди – промисловій сфері, де виробництво порівняно з аналогічним періодом минулого року зменшилось на 4 %. До того ж падіння в сільському господарстві перевищило 5%, товарообігу — майже 7%, скорочення в будівництві склало 12%. Зріс валовий внутрішній борг і рівень безробіття.

Непривабливу картину довершує подальша втрата Україною позицій у світових рейтингах. Із останніх оприлюднених – це останнє місце серед 43-х європейських країн і 161 місце у світі (із 177) у рейтингу економічних свобод, складеному Heritage Foundation та The Wall Street Journal, а також найнижчий показник індексу інвестиційної привабливості (2,12 балів з 5 можливих) за всю історію досліджень, починаючи з 2008 року, які проводить Європейська Бізнес Асоціація.

До мене періодично звертаються представники провідних західних аналітичних структур, котрі відповідають за інвестиційне прогнозування, і їхні висновки невтішні – іноземний бізнес стрімко зменшує свою присутність в Україні і цей процес буде поширюватись. Янукович впевнено веде Україну до межі не тільки політичної, але й економічної міжнародної ізоляції.

Про це свідчать результати його перебування на економічному форумі у Давосі: вже другий рік поспіль протокол президента з ніг збивається, щоб влаштувати Януковичу хоча б якусь зустріч. Якщо минулого року їм вдалося організувати зустріч з президентом Польщі – виключно через спільне проведення Євро 2012, то цього разу обідати з Януковичем ніхто не захотів.

Склавши політичні та соціально-економічні показники поточної ситуації в Україні до купи, неважко зробити висновок, що третій рік правління Януковича і Ко позначається грандіозною розрухою, котра загрожує зруйнувати державу.

Ідтік західних інвестицій на тлі постійного тиску з боку Росії, неоголошена міжнародна ізоляція та перманентна внутрішня криза заганяють країну в глухий кут. Влада намагається замилити очі суспільству шляхом схвалення абсолютно нереального бюджету, радісної політичної пропаганди на кшталт "Руїну подолано", проте незабаром цей антураж лопне, неначе мильна бульбашка і перед нами постане держава-банкрот, і виникне питання, а що робити з цим далі?

Ті, що зараз при владі, вважають, що вони вже забезпечили своє майбутнє мільярдними і багатомільйонними рахунками в офшорних банках, які вони наповнили за рахунок державних коштів і тіньових схем. Вони використовують Україну, як постійне джерело збагачення, проте коли воно виснажитья горе-керманічі та їхні сім'ї залюбки змінять місце проживання.

Наразі основне завдання, котре стоїть як перед опозиційними політиками, так і перед громадянами загалом – це відкрити очі і зрозуміти, що ми котимось у прірву, що не варто очікувати коли "закордон нам допоможе" – ні зі сходу, ні з заходу наші внутрішні проблеми ніхто не вирішить ! Здатні їх вирішити лише ми з Вами разом!

<http://www.pravda.com.ua/columns/2013/01/25/6982242/>

Регионалы восстали против Семьи *From-UA*

Как стало известно из источников в Кабмине, в прошлую пятницу на совещании в Кабинете министров народный депутат Нестор Шуфрич обвинил Министра энергетики и угольной промышленности Эдуарда Ставицкого в незаконном приостановлении лицензии нефтегазовой компании «Нефтегаздобыча» и вымогательстве 30% доли предприятия за дальнейшее восстановление ее действия.

На вопрос к Н.И.Шуфричу о том, в каком качестве он присутствует на совещании, тот ответил: «Как собственник и народный депутат», добавив, что находится на совещании «по

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

порученню фракції». Також от фракції присутствовав и другой народный депутат от ПР Николай Рудьковский, который ранее публично отрицал свою причастность к компании и нефтегазовому бизнесу в целом.

Совещание было организовано Премьер-министром Н.Азаровым по обращению более 40 депутатов фракции Партии Регионов. Когда разговор перешел на повышенные тона, профильный вице-премьер Ю.Бойко, который по поручению Премьер-министра Н.Азарова проводил данную встречу, попросил всех сотрудников Кабинета Министров выйти из помещения, что является беспрецедентным случаем в работе Кабмина и темой обсуждения среди его сотрудников.

Семья активно наращивает активы в нефтегазовой сфере. Так, по информации Экономической правды, мировые гиганты Shell и Chevron будут добывать в нашей стране газ с украинскими партнерами. Украина предлагает им подписать соглашение на напрямую, а с участием неизвестной частной фирмы «СПК-Геосервис», которую тоже относят к сфере интересов главной Семьи страны.

ЧАО «Нефтегаздобыча» – самое крупное частное предприятие, добывающее газ в Украине. По информации Forbes Украина компанию контролируют Нестор Шуфрич и Николай Рудьковский. Доля предприятия в добыче газа частными компаниями на 2010 год составляла 30,5%. 3 февраля прошлого года исчез Олег Семинский, многолетний руководитель компании, сейчас он в розыске. Следствие за год так и не выяснило, почему исчез руководитель предприятия. В этот же период в прессе не единожды появлялась информация о рейдерском захвате компании.

<http://www.from-ua.com/politics/2c893af288d46.html>

Блоги

Андрій Пишний: «Затягуючи скликання позачергової сесії ВР, спікер грубо порушує Конституцію України» *pravda.com.ua*

24 січня три опозиційні парламентські фракції зібрали 158 підписів народних депутатів та звернулися до голови Верховної Ради з конституційною вимогою скликання позачергової сесії. У відповідь на звернення опозиції спікер озвучив одна за одною дві абсурдні причини, що на його думку унеможливають проведення такої сесії: таке скликання обійдеться державному бюджету у 3,5 млн гривень і що частина підписів депутатів може бути сфальсифікованою.

Не розумію, з якої стелі взялася сума у 3,5 млн гривень. Але припускаю, що це компенсація вартості квитків бізнес-класу для депутатів-регіоналів, щоб вони терміново прилетіли із теплих країв на позачергову сесію.

А стосовно начебто сфальсифікованих підписів депутатів, можу сказати єдине – влада ладна вигадувати будь-які причини і тягнути час якомога довше, аби уникнути розслідування порушень Конституції при ув'язненні экс-прем'єра Юлії Тимошенко й колишнього міністра внутрішніх справ Юрія Луценка.

Опозиція виконала абсолютно всі передбачені законодавством вимоги для зібрання позачергової сесії Верховної Ради. Нагадаю, що відповідно Конституції та закону України про Регламент Верховної Ради, сесія повинна бути скликана спікером парламенту в семиденний термін з моменту надходження вимоги, підкріпленої необхідною кількістю підписів народних депутатів (мінімум 150). А відлік семиденного терміну для пана спікера почався 24 січня. Саме з цього дня на його столі лежить вимога про скликання позачергової сесії за підписом більше ніж 150 чинних народних депутатів.

Пан Рибак вирішив взяти собі більш ніж добу на роздуми, перш ніж зробити першу, м'яко кажучи, слабо обґрунтовану заяву про кошторис проведення позачергової сесії розміром у

3,5 млн гривень. Але вочевидь, зрозумівши абсурдність сказаного, замість того, щоб підписати Розпорядження та виконати Конституцію, видав навздогін не менш абсурдну заяву про можливу фальсифікацію підписів депутатів.

Звичайно, можна почекати ще і послухати нові, смішні і не дуже, надумані причини для відтермінування, але Володимир Васильович має усвідомити, що своїми діями стосовно блокування проведення позачергової сесії, припускається грубого порушення Конституції та Регламенту України. Враховуючи поважний багаторічний політичний досвід та статус керівника парламенту, в даній ситуації він зобов'язаний керуватись не власною суб'єктивною думкою, або вузько партійним інтересом, а буквою Закону України, згідно якого, обов'язок спікера парламенту виконати законну вимогу опозиції – оголосити негайно про скликання позачергової сесії Верховної Ради і призначити дату.

Наостанок нагадаю, що оголошення про скликання позачергової сесії ВР має бути опубліковано у газеті "Голос України" не пізніш як за три дні до її відкриття із зазначенням питань, які пропонується на цій сесії розглянути. А така дата припадає на понеділок, 28 січня. Тому закликаю спікера та його радників набратися сміливості, поєднати здоровий глузд із політичною відповідальністю та дотримуватись Конституції.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/pyshny/5102cca5735b1/>

Ігор Мірошніченко: Москва + корупція = окупація! Чому здають український інформаційний простір та що з цим робити?

pravda.com.ua

Днями отримав відповідь від Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення на свій депутатський запит від 29 грудня 2012 року щодо критеріїв визначення переможців конкурсу на отримання радіочастот для радіомовлення. Нагадаю, 26-го грудня він закінчився повним фіаско для Національної радіокомпанії України і, впевнений, мільйонів українських радіослухачів. З 23-ох вакантних частот, на які претендувала, НРКУ отримала лише одну, в Березані, що на Київщині. Та й то тому, що на цю частоту в неї не було жодного конкурента. В інших випадках Нацрада по-царськи правом мовити в регіонах наділяла мережеві комерційні радіокомпанії. Так, по чотири частоти отримали Радіо "Шансон" та "Європа-ФМ", три хвили дісталися Авторадіо, новими слухачами внаслідок такого "конкурсу" обзавелися "Наше радіо", "Ретро ФМ", "Хіт ФМ" та інші компанії, контент та програмна концепція яких не викликає жодних ілюзій стосовно того, що журналістикою там не пахне, а музика, яка лунає без упину, головно надихає на советську ностальгію з присмаком тюремної лірики та затертого ближньозакордонного попсового "мила".

Безперечно, на кожен товар є свій покупець, тож присутність і такого продукту в радіофері, на думку когось зі споживачів, може бути доречною. Проте, його домінування й передоз у національному радіопросторі ФМ-діапазону очевидний і не помічати потреб українського суспільства у інформаційному мовленні, науково-пізнавальних, культурних, дитячих, спортивних програмах неможливо. Тож якими критеріями керувалися шестеро членів Нацради, роздаючи ліцензії на вакантні частоти не Національній радіокомпанії, в чиєму арсеналі є всі необхідні українцям програми, а комерційним уподібненим одна одній радіохвилям? Про це українське суспільство й надалі може вибудовувати гіпотези й здогади, бо відповіді на пряме питання назвати конкретно такі вимоги до претендентів на радіо-частоти закриті товариство під керівництвом пана Манджосова мені так і не надало.

У грубезному конверті є витяг з протоколу засідання Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення від 26 грудня та копії програмних концепцій телерадіокомпаній, які брали участь у конкурсі, що був оголошений 16 жовтня 2012 року. Проте, жодних критеріїв визначення переможців у цьому, як і у всіх попередніх конкурсах Нацрада не надала. І не надасть, бо виписаних на папері умов отримання ліцензії не існує. Про таке не пишуть і не говорять у ЗМІ. Хіба лише пошепки і тільки тим, хто окрім самого бажання мовити і розвивати свої станції має ще й вагомні фінансові аргументи для реалізації власних бажань. Зате назовні про корупційні схеми членів Нацради більш-менш посвячені в галузі люди

говорять на кожному кроці. Як і будь-де інде в медійному бізнесі знають, що для отримання преференцій від Нацради має бути політична доцільність влади і фінансові аргументи власників компаній-претендентів на частоти.

Формально обмеживши впливи суспільства та політиків на Національну раду з питань телебачення та радіомовлення ми народили неймовірного корупційного монстра, рішення якого дуже часто є тенденційними, непрозорими та геть не відповідають національним інтересам України. Члени Нацради ніяким чином не зобов'язані пояснювати своїх рішень, хоча від них на пряму залежить інформаційний простір, в якому розвивається (деградує) наше суспільство. Мова, культура, виховання молоді, свобода слова, право на доступ до об'єктивної та повноцінної інформації, задоволення своїх духовних потреб щоразу потрапляють під великий знак питання, який в силах змінити на окличний, чи лишити у стані невизначеності, у випадку останньої історії всього шести істотам, яким повністю не довіряють навіть ті можновладці, які делегують їм такі повноваження. Що вже тоді казати про простих українців?

Не буду говорити про те, що жменька негідників банально торгує нашим інформаційним простором, влаштовуючи закриті аукціони на частоти, прибутки від яких осідають у їхніх кишнях. В цьому мають нарешті почати розбиратися Генеральна прокуратура й Президент Янукович. З цього приводу мною вже надіслані депутатські запити всім компетентним особам та органам, починаючи від СБУ та Ради Нацбезпеки, закінчуючи Генпрокуратурою та Януковичем. Останній, сподіваюся, лежачи на дивані у Міжгір'ї нарешті збагне, що корупція у Нацраді порушує навіть його специфічне бачення розвитку "демократії" в Україні. Гадаю, належну оцінку роботі Нацради, чий щорічний звіт ми маємо затверджувати, дасть і Верховна Рада. Проте, в саме фінансовій мотивації її членів при голосуваннях змушує переконуватися здоровий глузд. Бо вибір Нацради під час розподілу ліцензій без чітко означених критеріїв та потреб суспільства нагадує вибір людини щодо своїх витрат між поїсти та вдягнутися, або дихати повітрям чи вгамовувати спрагу. Як можна обрати краший з чорного чи білого кольорів, – вони ж є невід'ємною частиною палітри, до якої входять і інші важливі тони та відтінки! Перегин на користь чогось одного призводить до суттєвого викривлення в якийсь один бік та дисбалансу. А саме це нині якнайкраще й характеризує український медіа-простір.

Окрім того, лишається абсолютно незрозумілим, як рада з питань телебачення та радіомовлення може називатися Національною та існувати на кошти платників податків, якщо власними рішеннями вона знищує Національне радіо. Попри те, що НРКУ мала стати базою для Суспільного мовлення, створення якого є зобов'язанням України перед Радою Європи, за останні 15 років вона змогла отримати лише дві ліцензії на мовлення у ФМ-діапазоні в обласних центрах – Ужгороді та Луцьку. Водночас фінансово-промислові групи без перешкод та повсюди нарощують свої медіа-холдинги. Нацрада не замислюючись роздає частоти хвилям, які мають одноманітний музичний контент та у своїх програмних концепціях, користуючись колесніченко-ківаловським законом навіть не зазначають мови свого мовлення. Водночас ті, хто наголошує на своїй 100-відсотково українській та має виключно національний продукт з тріском програють конкурси. Мова не лише про НРКУ, не змогли жодної ліцензії 26 грудня 2012 року здобути, наприклад, ТОВ "Телерадіокомпанія "Галичина", ТОВ "Телерадіокомпанія "Львівська хвиля" або чернівецька "Хата", які у своїх концепціях презентували значно збалансованіший, ніж переможці, контент та мали достатню кількість інформаційних, науково-пізнавальних, дитячих програм.

Національна рада з питань телебачення та радіомовлення, можемо стверджувати, цілеспрямовано блокує ФМ-діапазон для вітчизняного продукту та української музики, перетворюючи його на цілковито зросійщене антиукраїнське болото бездуховності, несмаку та комерції. Представники Нацради відкрито знущаючись над українцями, які через обмежену присутність Нацрадіо в ефірному просторі позбавлені свого конституційного права на отримання інфоормації по всій території України, називають неефективним створення ФМ-мережі для національного мовника. При цьому перший заступник голови Нацради Оксана Головатенко нагадує про утопічні ідеї заповнення НРКУ діапазону середніх хвиль, приймачі яких практично відсутні на ринку.

Сьогодні маємо достатньо матеріалів, які необхідні для створення Тимчасової слідчої комісії у парламенті по розслідуванню діяльності нацради з питань телебачення і радіомовлення, законності ухвалення рішень її членами, та фактів відсутності будь-якого контролю за дотриманням умов надання ліцензій на мовлення вітчизняними телерадіокомпаніями. Ініціюватиму створення такої ТСК вже у понеділок. Гадаю, громадськість та журналісти мене підтримають, бо у битві за український інформаційний простір ми поступаємось, але війну ще не програно!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/miroshnychenko/5103daedeabd8/>

Телебачення і радіомовлення

Україна за тиждень: цього тижня було підписано угоду з корпорацією "Shell" про розробку родовищ сланцевого газу

УТ-1, Підсумки тижня

Зима знову показала на що здатна. Сильні морози, сніг та заметілі жителів багатьох міст і сіл зробили невиїзними та ще й пообривали дроти електромереж. Також цього тижня Україна підписала угоду про розробку родовищ сланцевого газу з корпорацією "Shell". Це можна назвати проривом тижня, а от рахунок, який прийшов від російського "Газпрому", - здивуванням останніх семи днів.

Про це і не лише - у наступному огляді.

Україна цього тижня підписала контракт з розробки родовища сланцевого газу з компанією "Royal Dutch Shell". Вартість контракту становитиме 10 мільярдів доларів. Угода дає можливість зменшити залежність від дорогого російського природного газу. За оцінками фахівців українські сланцеві запаси - одні з найбільших в Європі.

За кілька днів після цієї події стало відомо, що російський "Газпром" виставив рахунок компанії "Нафтогаз України" на 7 млрд. доларів, повідомила газета "Файненшл таймс". Росіяни нібито вимагають, щоб Україна доплатила за газ, який не викупила торік. У 2012-му наша держава закупила 33 мільярди кубометрів, тим часом як мінімальне зобов'язання за контрактом 2009 року передбачає майже 42 мільярди кубометрів газу.

"Нафтогаз" у свою чергу заявив, що нічого "Газпрому" не винен і повністю розрахувався з російською стороною. Про це повідомила прес-секретар "Нафтогазу України" Олена Юр'єва. Вона нагадала: Київ не раз інформував московських колег про скорочення обсягів закупівлі.

В Україні масово відзначили 94-ту річницю Соборності - об'єднання Західно-Української народної республіки та Української народної республіки. У далекому 90-му році три мільйони людей вийшли на вулиці, щоб узятися за руки й поєднати "живим ланцюгом" Львів, Київ і Донецьк. Тепер щороку традиційно під супровід литаврів з обох боків Дніпра вирушають колони людей. На середині мосту обіймають зустрічають одне одного вояки УНР та ЗУНР. Молодь виконує національний гімн і закликає всіх триматися за руки. 2007-го невелика група людей відновила традицію гуртуватися і на столичному мосту Патона. У Львові традиційно у цей день зустрічають гостей зі сходу пампушками. А на Тернопільщині цього року школярі пошили символічну синьо-жовту стрічку завдовжки 777 метрів.

Степан ВАРНА, співорганізатор акції: Ми хотіли би в першу чергу показати нашим братам сходу України, донеччанам, луганчанам, кримчанам, севастопольчанам і сумчанам, що ми єдина Українська держава, що ми велика територія. І що в єдності наша сила.

Олександр ЯРМОЛА, співак, лідер гурту "Гайдамаки": Нам потрібні такі події, де ми можемо зібратися разом. Чим більше таких подій, тим краще. Це свято є і символічно дуже важливим, тому що це об'єднання України, яке досі ще відбувається.

До всеукраїнської акції долучилися і етнічні українці в Естонії, Білорусі, Німеччині та Канаді." Зима випробовує українців на стійкість у прямому розумінні. Різкі перепади

температури спричинили ожеледицю на дорогах. Найбільше постраждав Київ. Лише за добу у столиці до травмпунктів звернулося майже 600 киян. Ті, хто не розчистив дороги, потрапили під кадрові чистки КМДА - слідом за комунальними керівниками, роботи позбулися голови трьох районних адміністрацій. Офіційна причина звільнення - професійне недбальство. Та поки комунальники з'ясовували, де чия територія відповідальності, звичайні свідомі громадяни взували альпіністське спорядження і допомагали рятувати киян.

Єгор ПАПИШЕВ, альпініст: Видел, как люди падают просто на этом льду, особенно когда это какая-нибудь бабушка упала, это просто даже больно было смотреть на нее. Поэтому зашел домой, одел эти кошки и вышел на улицу помогать.

Реформи та модернізація – головне для української економіки

УТ-1, Підсумки дня

Іван КОСТРОБА, ведучий: Реформи та модернізація – головне для української економіки. Так сказав Голова Верховної Ради Володимир Рибак у Донецьку. Під час робочої поїздки він, зокрема, поспілкувався зі студентами Національної академії будівництва та архітектури, відвідав металургійний завод "Донецьсталь". Заявив, що в Україні мають оновлювати підприємства, запроваджувати новітні технології, а відтак – будуть і нові робочі місця.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Сегодня вопрос номер один стоит о создании новых рабочих мест, о создании новых предприятий, о сохранении рабочих мест. Потому что на сегодняшний день есть мировой кризис. И через экономику нужно уже тогда повышать заработную плату, повышать пенсии, оказывать социальную поддержку населению. И решают целый ряд других социальных вопросов".

Голова Верховної Ради Володимир Рибак проти нових пропозицій скликати позачергову сесію

1+1, ТСН

Лідія ТАРАН, ведуча: Гроші на вітер. Голова Верховної Ради Володимир Рибак проти нових пропозицій скликати позачергову сесію, адже на це треба витратити 3,5 мільйони гривень. До того ж він не вважає, що ця сесія може бути ефективною, адже більшість депутатів роз'їхались на канікули і для ухвалення рішень буде бракувати голосів. А ще під документом, в якому нібито 158 депутатів від трьох опозиційних партій вимагають скликати позачергову сесію, 8 підписів апарат поставив під сумнів, бо вони не збігаються з підписами в особових справах народних обранців і можуть бути підробними. За словами Рибак, ще трьох депутатів на мить підписання на було в Україні. Поки ясності з підписами не буде, каже спікер, порушувати регламент Верховної Ради він не збирається.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради: «Я сьогодні уезжая в командировку и сказал аппарату, чтоб разобрался с подписями. Если подписи сфальсифицированы, я не подпишу распоряжения о созыве внеочередной сессии».

Модернізація виробництва та створення нових вітчизняних підприємств, які борються зasilanнм імпорту

ICTV, Факти

Олена ФРОЛЯК, ведуча: Модернізація виробництва та створення нових вітчизняних підприємств, які борються зasilanнм імпорту. Ось, що врятує Україну від кризи і поліпшить життя людей. Такі переконання оприлюднив сьогодні голова Верховної Ради Володимир Рибак, відвідавши Донецький металургійний завод. Спікер парламенту пообіцяв особисто контролювати виконання всіх важливих законів, і наголосив на потребі створення банку розвитку, куди вже цьогоріч спробують залучити щонайменше 50 мільярдів гривень на будівництво і розвиток підприємств. Це дозволить створити нові робочі місця. Прокоментував

очільник парламенту і бажання опозиції провести позачергове засідання Ради з приводу ситуації навколо Тимошенко. Він вважає недоцільним витратити на приїзд депутатів 3,5 мільйони гривень, та якщо набереться достатньо підписів, Рибак засідання оголосить. Та поки апарат Верховної Ради каже про начебто 8 підробних автографів, хоча опозиція це категорично заперечує.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Если сегодня до вечера будет у меня ясность, и мне доложат, что есть 150 подписей и есть соответствующие документы, я вернусь в Киев сегодня. Если этого не будет – никакой речи о внеочередной сессии быть не может".

Рибак попросив не порпатися у його кишнях

5 канал, Час новин

Ігор ТАТАРЧУК, ведучий: Голова Верховної Ради попросив не порпатися у його кишнях. Володимир Рибак відмовився називати розмір заробленого на посаді спікера парламенту, оскільки ще не отримав першої зарплатні як спікер Верховної Ради.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Если я не получал заработную плату еще, так что я должен вам ответить? Или вы хотите, чтобы она у меня тысячу гривен была, что вы хотите? Я же вам объясняю, что я месяц работаю еще. Зарплата народного депутата 15 тысяч. А сколько доплатят за то, что я председатель Верховного Совета, я получу и расскажу. Какой секрет, я не понимаю?".

Спікер Владимир Рыбак пообещал, что проведет внеочередную сессию 31 января, если в течение сегодняшнего дня соберут 150 подписей депутатов

ТРК Украина События

Евгений МИХИН, ведущий: Спікер Владимир Рыбак пообещал, что проведет внеочередную сессию 31 января, если в течение сегодняшнего дня соберут 150 подписей депутатов. Заявил об этом во время визита в Донецкую область. В то же время председатель Верховной Рады не скрывает, что он против. Ведь созвать депутатов стоит 3,5 миллиона гривен. Оппозиция предложила собраться, чтобы создать временную комиссию для расследования нарушений при аресте Тимошенко и Луценко. Также хотят заслушать генерального прокурора, министра внутренних дел и председателя СБУ, и, возможно, даже выразить недоверие Виктору Пшонке.

Владимир РЫБАК, Председатель Верховной Рады Украины: "Из расчета 300 хотя бы депутатов, они должны приехать 31 числа все за государственный счет, побыть на сессии, поговорить. Сесть после обеда и уехать. Потом 4 числа опять приехать. И таким образом прокатать три миллиона 672 тысячи гривен".

Позачергову сесію Ради спускають на гальма

ТВі, Сьогодні

Олексій ЛІХМАН, ведучий: Позачергову сесію Ради спускають на гальма. Спікер Володимир Рибак відмовляється призначити засідання парламенту поки його не переконують у справжності підписів опозиційних депутатів. Меншість збрала 158 автографів за проведення сесії для розслідування ситуації навколо Юлії Тимошенко. Але, в античності 8 з них засумнівалася Партія регіонів. Лічив спікер парламенту не лише підписи, а й гроші. Нарахував астрономічну суму для 1 зайвого трудовдя. Оппозиція у всіх цих заявах побачила не бажання заощадити, а саботаж засідання.

Ярослав КРЕЧКО, кореспондент: Цей бланк з понад 150 підписами народних депутатів опозиція подала до парламенту ще 23 січня. Але, спікер Володимир Рибак замість оголосити позачергову сесію на вимогу обранців змусив апарат Верховної ради вивчати графологію. У

Партії регіонів заявили про фальсифікацію 11 підписів. А в парламентській канцелярії після експертизи навколо 8 автографів назвали підробними.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради: «Взяли образцы подписей и в личном деле каждого есть...аппарат проверил. Оказалось, 8 подписей подделанных. Если подписи сфальсифицированы я не подпишу распоряжение о созыве внеочередной сессии».

Ярослав КРЕЧКО, кореспондент: 5 начебто підроблених підписів належать депутатам «УДАРу» і її лідерові фракції Віталію Кличку.

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції «УДАР»: «Дійсно я знаю людину, яка підробила ці підписи, знаю його прізвище – його звать Віталій Володимирович Кличко. Він особисто підписав і підробив цей підпис. А якщо потрібно буде зробити каліграфічну експертизу.....ми можемо це зробити і ми зможемо подивитися хто окажется брехунами».

Ярослав КРЕЧКО, кореспондент: Опозиція вважає, що влада просто саботує призначення сесії, бо не хоче обговорення ситуації навколо Юлії Тимошенко. Спікер Володимир Рибак не приховує – позапланове засідання йому правді не до смаку. Але, тому що витратити на нього потрібно понад 3,5 мільйони гривень.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради: «То есть депутаты должны приехать за государственный счет, побыть на сессии, поговорить. Все после обеда уехать. Потом 4 числа опять приехать – и таким образом прокатать 3,672 миллиона гривен».

Ксенія ЛЯПНА, народний депутат, ВО «Батьківщина»: Вони такі всі дійсно на Кайманових островах. Тобто, їм буде дуже складно зібрати хоч якусь кількість людей. Коли вони зрозуміли, що так буде відбуватися і що вони не зможуть перешкодити нам і що навряд чи вони зможуть зробити це засідання таким піар-майданчиком для того, щоб в черговий раз там бруд вилити, то вони зрозуміли, що треба перешкоджати засіданню».

Ярослав КРЕЧКО, кореспондент: На позачерговій сесії 30 січня опозиція планує створити слідчу комісію для розслідування обставин ув'язнення Юлії Тимошенко і Юрія Луценко та спитати з керівників силових структур за видворення минулого тижня жінок-депутатів з лікарні «Укрзалізниці», де нині перебуває экс-прем'єр. Також народні депутати внесли проекти постанов про звільнення міністра внутрішніх справ Віталія Захарченко та голови СБУ Олександра Якименко. Натомість апарат Верховної ради вже відмовив опозиції у реєстрації проекту рішення про висловлення недовіри генпрокурору Віктору Пшонці.

Не поставив підпис через фальсифікації

Телеканал новин «24»

Кореспондент: Не поставив підпис через фальсифікації. Голова Верховної Ради Володимир Рибак поки не призначив позачергову сесію, яку ініціювала опозиція. Як зазначив спікер під час візиту на Донеччину, депутат-регіонал Владислав Лук'янов розповів йому, що 11-х зі 158-х депутатів, які звернулись з пропозицією зібратися позачергово, нема на території України. Після цього в апараті парламенту перевірили справжність підписів і виявили, що 8 з них - підроблені. Якщо до вечора п'ятниці спікер отримає інформацію, що 150 нардепів і справді завізували прохання про позачергову сесію - вона відбудеться. Також Рибак зазначив, ініціатива опозиціонерів занадто дорого коштуватиме бюджету – 3,5 мільйони гривень. Нагадаємо, опозиція зареєструвала постанови про створення тимчасової слідчої комісії у справах ув'язнених экс-урядовців про політичну відповідальність голів СБУ та МВС. Питання недовіри Генпрокурору в порядок денний апаратом Ради включено не було.

Модернізація існуючих та створення нових підприємств – пріоритет роботи нового парламенту, - заявив спікер Верховної Ради Володимир Рибак *Перший діловий, Новини*

Наталія ГЕТУН, ведуча: Модернізація існуючих та створення нових підприємств – пріоритет роботи нового парламенту, - заявив спікер Верховної Ради Володимир Рибак.

Держава стимулюватиме розвиток промисловості залученням міжнародних кредитів та законодавчими змінами.

Кореспондент: Підприємства, що модернізуються, мають стати прикладом для усієї промисловості України, - заявив голова Верховної Ради Володимир Рибак, перебуваючи з робочим візитом на Донеччині. В регіоні є заводи, які поступово оновлюють свою базу. Колишнє артемівське виробництво прагнуть замінити електросталеплавильним, аби зменшити шкідливі викиди та споживання газу. Модернізація не дається просто, але її необхідність диктують ринкові умови.

Олександр РИЖЕНКОВ, экс-директор металургійного заводу: "Чтоб обновить нашу систему, чтоб чуть-чуть помогли с кредитом, и тогда мы, с момента решения этого вопроса, 7 месяцев – и мы запускаемся".

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Я думаю, в этом году надо заканчивать".

Кореспондент: Володимир Рибак запевняє: ресурси для модернізації промисловості Україна матиме. Окрім інвестицій, голова парламенту сподівається на гроші від Європейського банку Реконструкції та Розвитку.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Самое главное, сейчас рассматривается вопрос, Банк Развития, и привлечь нужно в этом году минимум 50 миллиардов гривен для того, чтобы вложить, в одних случаях - в модернизацию, в других случаях – в строительство предприятий".

Кореспондент: Пообіцяв спікер і законодавчу підтримку. Серед першочергових законів, що очікують на розгляд парламентом, виокремив ті, що сприятимуть збереженню та створенню робочих місць, модернізації промисловості та ефективнішому наповненню бюджету.

Лутковська ще раз відвідає Тимошенко, якщо побачить для цього привід 5 канал, Час новин

Ще раз відвідати Юлію Тимошенко готова омбудсмен Валерія Лутковська. За її словами, візит до харківської лікарні Укрзалізниці відбудеться, якщо з'явиться привід для цього.

Нагадаємо, уповноважена Верховної Ради з прав людини завітала до лікарні Укрзалізниці тиждень тому, однак ув'язнена там опозиціонерка відмовилася зустрічатися із Лутковською. Тож, омбудсмен ознайомила з умовами перебування та лікування експрем'єрки, і назвала їх задовільними.

Адрій Павловський: «Сподіваюся, що нова революція почнеться з Донецька і Луганська»

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: народні депутати Ростислав Павленко (УДАР) і Андрій Павловський (ВО «Батьківщина»).

– Екс-прем'єр Юлія Тимошенко закликала до створення єдиної опозиційної партії. Заклик пролунав 22 січня на День Соборності. Зокрема, вона сказала про те, що «ідеальний варіант продовження об'єднавчих процесів опозиційних сил – створення єдиної партії, бо каток Партії регіонів може зупинити лише потужна опозиційна сила, яка матиме беззаперечну підтримку суспільства». Лідери партії «Свобода» та партії УДАР уже сказали про те, що вони об'єднуватися не мають наміру. І Віталій Кличко, зокрема, сказав про те, що краще, коли опозиція діятиме трьома колонами, тому що це дає більше можливостей. Але ми знаємо, що за вівіскою теперішньої однієї фракції «Батьківщина» насправді сховано близько десятка партій. І у Вас, пане Павловський, зокрема, в «Батьківщині» є дві великі партії – це «Батьківщина» і «Фронт змін», але також є декілька менших політичних структур. Як вони мають намір об'єднуватися?

Андрій Павловський: Безумовно, Юлія Тимошенко права і має підстави, у неї серце болить за Україну, закликати нас до єдності й об'єднання. І ми, в першу чергу, це розглядаємо, як доручення якраз для тих восьми партій, які ввійшли у фракцію «Батьківщина». Звернення, в першу чергу, до них – об'єднатися в одну потужну опозиційну партію. Разом з тим ми розуміємо, що і УДАР, і «Свобода» – це опозиційні сили, які будуть координувати свої зусилля з «Батьківщиною», з Об'єднаною Батьківщиною, в яку ввійдуть інші партії. І, дійсно, у нас одне спільне завдання зараз – звільнити Україну від того фактично кримінального режиму, який зараз катує наших громадян.

– Тимошенко каже, що ідеальний варіант – робити це після об'єднання. А як у вас зараз ситуація із об'єднанням? Об'єднання на базі «Фронту змін» чи на базі «Батьківщини»? Логічніше на базі «Батьківщини», якщо ви називаєтеся «Батьківщина»?

Андрій Павловський: Безумовно. Це логічно ще й тому, що по факту «Батьківщина» – це найбільша опозиційна сила, яка найбільш структурована, яка має свої партійні осередки в кожному селі, в кожному районі. І вона найбільша за чисельністю. І тому логічно, що на її базі треба об'єднуватися. І є таке розуміння у «Фронту змін». І процес об'єднання з «Фронтом змін» уже фактично в областях, у регіонах почався. Є певні суб'єктивні моменти, але процес потихеньку набирає обертів. Але разом з тим є певні юридичні перепони, тому що у нас недолуге партійне законодавство, яке просто не дозволяє, наприклад, провести з'їзд в одній партії, в іншій і заявити, що вони об'єдналися, і на третій день утворилася нова партія. У нас закон вимагає, щоб та партія, яка хоче об'єднуватися (одна чи інша) повинна просто ліквідуватися. Провести з'їзд, самоліквідація, а потім члени тієї партії, що ліквідувалася, повинні як фізичні особи ввійти в іншу партію. У цьому проблема. Тому що є у нас партії, які мають доволі велику історію. Той же Народний рух і інші партії, які традиції мають, їм ще зараз доволі психологічно складно це зробити. Але саме життя, і правильно Юлія каже, що турбота про Україну примусить зробити це рано чи пізно.

– Пане Павленко, а Ви не могли б пояснити, чому опозиції краще діяти трьома колонами, ніж однією?

Ростислав Павленко: Про це свідчать, зокрема, результати виборів і не тільки останніх, 2012 року. Я хочу нагадати, коли в 2002 році так само (але тоді найбільшою опозиційною силою була «Наша Україна», але й був тодішній «Блок Юлії Тимошенко», тодішня «Батьківщина», і тоді ще були соціалісти) говорили про те, що краще йти різними колонами, апелювати до різних виборців, вести мову про різні ідеологічні засади і таким чином широким фронтом наступати на тодішній режим. І тоді ця логіка також спрацювала.

– А Вам не здається, що після 2005 року ця логіка таких великих проблем завдала і лідерам цих політичних сил, яких Ви згадали, і зрештою, навряд чи можна сказати, що й країна виграла, бо дуже великі сподівання до них були, а в підсумку всі сподівання звелися до якихось інтриг, підкилимної боротьби?

І Тимошенко, і Луценко мають вийти на волю і бути поновленими в правах ще до виборів для того, щоб мати можливість брати участь в кампанії

Ростислав Павленко

Ростислав Павленко: Люди є люди. Тому я не знаю, чи аж так би допомогло створення єдиної партії. «Наша Україна» також проходила дуже довгий об'єднавчий процес, який, на жаль, закінчився нічим. І ми бачимо ті партії, які колись давали клятви і присягу стати членами єдиної партії «Наша Україна», зараз є в інших інтеграційних об'єднаннях. І справді, якщо це їхній вибір, то ми були б раді вітати об'єднавчі процеси. Але все ж таки зараз можемо говорити, що є певні відмінності в програмах, є певні відмінності в тому, які виборці нас підтримують. Бо, зокрема, щодо нашої партії досить багато є очікувань, що це нова політична сила, досить багато, особливо молодих людей, за нас голосувало як за нову політичну силу і тому ми говоримо про те, що ми зберігаємо свою особність. Але ми дуже чітко координуємо зусилля в дуже конкретних речах і з Всеукраїнським об'єднанням «Батьківщина», ми координуємо це з іншими опозиційними силами, зокрема, зі «Свободою». Це і питання змісту законопроектів, це і питання боротьби з режимом Януковича. Зокрема, ми ініціювали проведення дострокової сесії.

Дуже сподіваємося, що вона відбудеться наступного тижня, де ми будемо ставити питання і щодо Тимошенко, і Луценка, і дотримання їх прав, і щодо порушень прав людини правоохоронними органами. Це і питання звільнення політв'язнів, бо ми вважаємо, що і Тимошенко, і Луценко мають вийти на волю і бути поновленими в правах ще до виборів для того, щоб мати можливість брати участь у кампанії. І так само це стосується позитивних речей, тобто пропозиції суспільству тих законопроектів в економіці, в гуманітарних питаннях, в міжнародних питаннях, зокрема, щодо Євроінтеграції для того, щоб був результат.

– Пане Павловський, пан Павленко зробив такий екскурс у 2002 рік, згадавши «Нашу Україну», соціалістів, БЮТ. А я б зробив екскурс у трішки пізніший період, у 2006 рік, коли прийшла «Наша Україна – Народна Самооборона», там було близько десятка партій і вони теж обіцяли об'єднатися. Але в підсумку ніхто ні з ким не об'єднався. Дехто з вами об'єднався. Але теж розмови про єдину партію лишилися розмовами. І там, навпаки, виникали нові партійні утворення, такі як «Єдиний центр», і нічого з цього не вийшло. У вас яка ситуація? Наскільки довгим, тривалим буде шлях від обіцянок об'єднатися до їх втілення?

Андрій Павловський: Процес іде. Зрозуміло, що це не одного дня завдання, але я сподіваюся, що до початку виборчої президентської кампанії 2015 року всі об'єднавчі процеси в опозиційному середовищі будуть завершені. Того вимагає логіка подій, ситуація в країні і ми до того дійдемо.

– Позафракційний народний депутат Віктор Балоба прокоментував заклик Юлії Тимошенко у себе на сторінці в мережі Фейсбук таким чином: «Вже не перший рік і не перший раз ті, хто зараз в опозиції носяться з ідеєю єдиної партії, як з писаною торбою. І чомусь у них нічого не виходить. А Янукович якось зміг об'єднати ментальність сходу і півдня – і отримав перемогу. Чому так? Бо в нинішніх опозиціонерів це завжди виглядає так: хто перший заявив про єдину партію, той вважає себе її вождем». Справді, влада, коли йшла на ці вибори, то до Партії регіонів приєдналися і окремі люди з «Народної партії» Литвина. І влада без зайвих заяв про об'єднання, здається, справді демонструє кращу тенденцію.

Андрій Павловський: Це питання методів.

Ростислав Павленко: Так. Це питання методів, тієї атмосфери і тих прийомів, які використовуються. Бо все-таки в демократичних силах це діалог, це добровільно, це на засадах взаємної поваги.

– Чекайте, скажімо, народного депутата Зарубінського, який був соратником Литвина, а став соратником Януковича, ніхто його не примушував.

Андрій Павловський: А де він був до того? У «Народній партії». А де зараз «Народна партія»? Її фактично немає. Вона самоліквідувалася по факту, тому йому просто, як політичному діячу, провладному, який хотів мати перспективу, діватися нема куди.

Ростислав Павленко: Просто маленький приклад. 2010 рік, формування уряду Азарова, середа цього тижня, Сергій Тігіпко заявляє про те, що жодна порядна людина не піде в цей уряд. У четвер того ж тижня показують усі канали, як Тігіпко зустрічається з новообраним Президентом Януковичем і Тігіпко заявляє про те, що він іде віце-прем'єром у цей уряд. Тобто, очевидно, є якісь аргументи і якісь речі, не обов'язково пов'язані з діалогом чи вільною позицією, які до таких речей стимулюють.

Андрій Павловський: Я хотів би підтримати колегу. Ми ж усвідомлюємо, що Тігіпко – це типовий представник великого капіталу. Якщо б він намагався грати в самостійну гру, при тому що він мав 13% стартового капіталу, міг би перетворитися в потужну окрему силу.

– Електорального капіталу – це 13%?

Андрій Павловський: Так. І перетворитися в окрему потужну силу і стати в майбутньому кандидатом у Президенти і мав великі шанси виграти. Але він сам себе помножив на політичний нуль, тому що йому сказали: у тебе є капітал, а якщо не підеш у Партію регіонів, не підеш у цей уряд під Януковича, твого капіталу вже на завтра не буде. А як вони це роблять, ми сьогодні всі спостерігаємо.

– Очевидно, й багато Ваших соратників з партії «Батьківщина» теж зробити такий вибір?

Андрій Павловський: І багато людей, які мали бізнес у «Батьківщині», можуть про це розказати, якими методами це відбувається.

– Вони тепер, до речі, теж пройшли в списку Партії регіонів.

Андрій Павловський: Деякі – так. А деякі залишили і пішли в політичне небуття, як Анатолій Семинога. Я розкажу, як його знищували. Коли наїхали на його особистий бізнес, він ще тримався. А коли наїхали на його молодшого брата, якого він сам фактично виховав і виростив, то він не зміг цього витримати. Іноді буває, що людина тримається, коли на неї тиснуть, а коли починають катувати її найближчих, коли кажуть, що брата, сестру чи дочку кинуть за ґрати, тоді людина не витримує. І кати знають, як це зробити.

– Але все-таки зараз у вашій фракції є два кандидати в президенти. Комфортно їм працювати?

Андрій Павловський: Ще місяць тому була Рада Об'єднаної опозиції, куди ввійшли керівники всіх восьми партій, які об'єдналися навколо «Батьківщини», які одногосно проголосували, що єдиним кандидатом від Об'єднаної опозиції на президентських виборах буде Юлія Тимошенко. І поки що іншого рішення не ухвалено.

– Добре, іншого рішення не ухвалено, але не факт, що Юлія Тимошенко зможе балотуватися в президенти з добре відомих причин.

Андрій Павловський: Зараз ситуація так швидко змінюється і сьогодні я не знаю, що буде завтра чи післязавтра. Давайте доживемо ще хоча б до 2014 року.

– Пане Павленко, Ви з цим погоджуєтесь? По-моєму, влада демонструє певну стабільність у позиціях?

Андрій Павловський: Це видима стабільність. Це стабільність колоса на глиняних ногах.

– Колосом на глиняних ногах виявилася поки що попередня влада, яку ви представляли, яка не витримала багатьох випробувань, а ця влада поки що тримається.

Андрій Павловський: На це багато є причин.

– Пане Павленко, Ваша думка з цього приводу.

Ростислав Павленко: Я б підтримав колегу в тому, що ще багато часу лишилося, багато що може змінитися. Ми оголосили нашою політичною силою, партією УДАР, що ми будемо підтримувати того кандидата, який матиме найбільше шансів перемогти Януковича на президентських виборах. Хто це буде – давайте дочекаємося, ще дуже багато треба зробити.

Андрій Павловський: Я думаю, всі опозиційні сили зберуться перед початком президентської виборчої кампанії, вже тоді буде відомо, хто має найбільшу довіру і рейтинги, той і буде єдиним кандидатом від опозиції.

– Пане Павленко, але щодо шансів влади в 2013 році, Ви оцінюєте її позиції, як міцні чи слабкі?

Ростислав Павленко: Дуже багато викликів до влади. Ми бачимо, що зараз в економіці, коли йде спад грудень до грудня, бачимо мінус 7% дає виробництво, а це дуже серйозний сигнал по економічній стабільності. Треба близько 7 мільярдів доларів виплатити зовнішніх боргів уже в цьому 2013 році. Соціологія показує, що якщо 10 років тому десь третина громадян заявляла про те, що вони готові вийти на вулиці, то зараз уже більшість, 52%, заявляє про те, що готові вийти на вулиці.

– За що вони готові вийти?

Ростислав Павленко: За свої корінні інтереси. Причому це стосується і соціально-економічних інтересів, і того, що ми бачимо, який робиться безлад щодо правоохоронних органів – це знущання, які ми бачимо.

Андрій Павловський: І на прикладі Луганської шахти, яка належить Рінату Ахметову. Ми побачили, як шахтарі показали приклад, як це треба робити.

– Шахтарі показали приклад. Певні їхні вимоги задовільнили – і все. Вже про цих шахтарів...

Андрій Павловський: Вони зробили крок, показали, як треба захищати поки що свої економічні інтереси. А з часом люди зрозуміють, що треба захищати і свободу слова, і права людини, і свою політичну гідність, і людську.

Ростислав Павленко: Зрештою, ми пам'ятаємо 1990-й рік, так само повстання шахтарів були певним поштовхом.

Андрій Павловський: Усе починалося із шахтарів, і я сподіваюся, що і українська нова соціальна революція почнеться якраз із Донецька і Луганська.

– У цьому році мають відбутися вибори мера Києва, принаймні, обіцяли і представники влади, і опозиція обіцяла, що домагатиметься цього. Чи ведуться вже переговори у різних опозиційних силах про висунення єдиного кандидата від трьох опозиційних сил на мера? І чи буде координуватися балотування до Київської міської ради?

Андрій Павловський: День тому відбулася конференція Київської міської організації «Батьківщина», яка розглянула в цілому ситуацію в країні і, зокрема, в Києві, і підготовку щодо виборів, і міської ради, і мера. І якраз міська конференція «Батьківщини» звернулася до всіх інших опозиційних партій у столиці, щоб розпочати переговорний процес, щоб було висунуто єдиного опозиційного кандидата, щоб опозиціонери в Києві не поборювали один іншого. Бо приклад інших областей і того ж Києва показує, що можуть бути сумні наслідки, при тому що ми маємо в Києві загальну підтримку, майже 80%. Якщо поррахувати за партійними списками, скільки взяла «Батьківщина» на останніх виборах до Верховної Ради, скільки взяв УДАР, скільки взяла «Свобода», так ми на трьох беремо майже 80%. Це означає, якщо ми втрьох визначимо єдиного кандидата на мера, він переможе на 105% і так само переможуть наші кандидати на мажоритарних округах.

– Пане Павленко, а якщо на минулих позачергових виборах мера Києва не зуміли домовитися Кличко і Тимошенко, і Турчинов, якого тоді висували...

Андрій Павловський: Це була стратегічна помилка.

– То як тепер? Є перспективи вважати, що зможуть тепер домовитися?

Ростислав Павленко: Колега вчирчно дав відповідь на це запитання.

– Він сказав, що є заклик.

Андрій Павловський: Ми заклик до початку переговорів зробили.

– Тоді теж були переговори, теж заклики.

Андрій Павловський: Ні, не можна відтягувати час, бо Попов уже почав кампанію. Я хочу зазначити, що він роздав уже три тисячі газет «Вечірній Київ», до речі, з міського бюджету оплатив, а не зі своєї кишені. І там на 32 сторінках розповідається, яка в нас гарна влада, який чудовий гауляйтер Попов, тобто він фактично тим самим розпочав виборчу кампанію, а опозиція поки що затримується.

Ростислав Павленко: Як кажуть, по справах їх. Тому що з одного боку – це газета на 32 сторінки, а з іншого боку – вийдїть на вулицю тією ковзанкою.

– Все-таки, які перспективи того, що зараз?

Ростислав Павленко: Про опозицію. Очевидно, що будуть переговори. Буде консолідована опозиція опозиційних сил, але ми маємо разом визначити, які це будуть умови, бо йдеться, наприклад, про виборчий закон, чи будуть це вибори мера в два тури. Йдеться по те, які будуть повноваження. Ще є питання.

Андрій Павловський: Ще є час внести зміни до закону.

– А влада підтримає? У вас же немає більшості?

Андрій Павловський: Можуть підтримати комуністи.

Ростислав Павленко: Можуть підтримати – це по-перше. А по-друге, є незалежні депутати або вони умовно незалежні, але в деяких випадках вони можуть голосувати спільно з опозиційними силами. Це питання переговорів.

Андрій Павловський: Може підтримати група Порошенка.

Ростислав Павленко: Саме так. Це все питання переговорів, тим більше, що зараз у нас є дуже нагальні питання, і це є питання, які ми виносимо на позачергову сесію вже наступного тижня. Це і питання особистого голосування в парламенті. Бо якщо ми не ухвалимо це, можемо подавати будь-які законодавчі ініціативи і кнопкодави будуть ухвалювати те, що потрібно їм.

Слухач: Ваші гості не вважають розумним об'єднатися владі і опозиції чи піти двома колонами до виборців кожен зі своїми поясненнями, де народні гроші?

Андрій Павловський: Народні гроші у влади. Тому вони, донецькі олігархи, і йдуть у владу, щоб примножити статки. Знаєте, в нормальній цивілізованій країні діє відома формула «гроші – товар – гроші». А в нашій олігархічній економіці діє формула олігархів: «гроші – влада – гроші в квадраті».

– Питання до певної міри риторичне.

Ростислав Павленко: Риторичне питання, але воно має абсолютно монетарну складову. Грубо кажучи, видаткова частина українського бюджету – 54 мільярди доларів. Минулого року, якщо я не помиляюся, в офшори було виведено близько 24 мільярдів доларів відомими особами і фірмами.

Слухач: Хочу запитати гостей, як вони ставляться до гіпотези Видріна, і я схильний її підтримати, що Юлія Володимирівна збирається злити проект «Батьківщина» і створити свій, забравши найбільш відданих прихильників?

Андрій Павловський: Не слухайте того Видріна. То він розповідав, я сам це чув: ой, Юлечка, як я вас люблю, аж не може, а тепер поливає її брудом.

– Чому брудом? Він каже, що вона створює інший проект.

Андрій Павловський: Це нісенітниця. Який може бути інший проект, коли вона закликала об'єднатися саме навколо партії «Батьківщина».

– Ні, вона поки що закликала об'єднатися опозиційні сили.

Андрій Павловський: Вона б назвала іншу партію.

Ростислав Павленко: Я теж вважаю, що це повна міфотворчість, що це такі політологічні виверти, еквілібристика розуму. Тому я думаю, що тут навіть не варто коментувати.

Слухач: Вам поставлять пам'ятник усім опозиціонерам, якщо ви кримінальну владу на чолі з рецидивістом Януковичем приберете від влади. Пам'ятник за життя поставить народ.

Ростислав Павленко: Так, це і є наша мета.

Андрій Павловський: Це мета всіх об'єднаних сил.

– Поки що не об'єднаних, поки що в процесі об'єднання.

Андрій Павловський: Об'єднаних і тих, хто йдуть до об'єднання, але всіх опозиційних сил це є спільна мета.

– Отже, коли можна очікувати на вибори в місті Києві?

Ростислав Павленко: Ми подали законопроект, вимагаючи проведення його не пізніше, ніж червень цього року. Але ми там бачимо багато різних сценаріїв. Тому логіка така: якщо примусити владу голосувати особисто і таким чином змусити ухвалювати рішення, а не займатися кнопкодавством, то тоді це якраз поле для рішення, для компромісу і для призначення виборів так, як вони принаймні позірно будуть відповідати закону. Хоча уже рік...

Андрій Павловський: Уже прострочений.

– А лідер вашої політичної сили Віталій Кличко балотуватиметься в мери знову чи ні?

Ростислав Павленко: Все побачите. Все скажемо в належний час.

– Ви ще не можете сказати про це?

Ростислав Павленко: Все скажемо в належний час.

– А у Вас є свій представник у мери? Турчинов балотуватиметься знову в мери?

Андрій Павловський: Я не хочу за Турчинова казати, але я думаю, що ми знайдемо гідного представника.

– Пане Павленко, «Батьківщина» пропонувала висловити недовіру Генпрокурору, ваша політична сила до цього готова?

Ростислав Павленко: Більше того, три опозиційні сили зареєстрували відповідний проект постанови, тому це є наша спільна позиція, будемо цього домагатися.